

PODPIS ZAUFANY

WIOLETTA
KWIATKOWSKA

05.06.2024 10:07:53 [GMT+2]

Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO PRZY ULICY BARCZEWSKIEGO W DYWITACH.

OLSZTYN, 2023 R.

Perspektywa

Autorska Pracownia Projektowa

Wioletta Kwiatkowska

10-695 Olsztyn

ul. Popieluszki 8/25

OPRACOWANIE:

inż. arch kraj Wioletta Kwiatkowska

SPIS TREŚCI

1.Wstęp	4
1.1. Podstawa formalno-prawna	4
1.2. Cel, zakres prognozy	6
1.3. Metodyka, wykorzystane materiały przy sporządzeniu prognozy	6
1.4. Proponowane metody analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwość ich przeprowadzania	6
2. Powiązania z innymi dokumentami na poziomie UE, kraju i regionu	6
2.1. Dokumenty UE	7
2.2. Dokumenty krajowe	7
2.3. Poziom regionalny	12
3. Ogólna charakterystyka gminy oraz obszaru objętego opracowaniem	13
4. Lokalizacja i ogólna charakterystyka obszaru opracowania	14
5. Charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego	16
5.1 Geomorfologia i budowa geologiczna	16
5.2 Warunki glebowe	19
5.3 Wody powierzchniowe i podziemne	20
5.4 Warunki klimatyczne	22
5.5 Promieniowanie elektromagnetyczne	24
5.6 Kopaliny	24
5.7 Szata roślinna	24
5.8 Świat zwierzęcy	24
5.9 Formy ochrony przyrody	27
5.10 Gospodarka odpadami	27
6. Charakterystyka ustaleń planu miejscowego	28
7. Stan istniejący na obszarach podlegających ochronie w myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.) objętym planem	30
8. Analiza i ocena przewidywanych oddziaływań na środowisko związanych z realizacją miejscowego planu	30
8.1. Prognozowane skutki wpływu realizacji miejscowego planu na poszczególne komponenty środowiska	32
8.2. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	38
8.3. Wpływ realizacji miejscowego planu na obszary chronione, w tym objęte siecią Natura 2000	38
9. Ocena projektu miejscowego planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko	39
9.1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	39
9.2. Propozycje rozwiązań alternatywnych w stosunku do przewidywanych w planie wraz z uzasadnieniem ich wyboru	39
9.3. Opis trudności wynikających z niedostatków techniki, luk w danych i współczesnej wiedzy, jakie napotkano przy opracowaniu prognozy	39
10. Streszczenie	39
11. Załączniki graficzne	40

1. WSTĘP.

1.1. PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA.

- ✓ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022r., poz. 2556 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023r., poz. 1336 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j: Dz. U. z 2023 r., poz. 977);
- ✓ Ustawa z dnia 17 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. 2022 r. poz. 1722 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022r., poz. 2409 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1356 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023r., poz. 633);
- ✓ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022r., poz. 699 ze zm.);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112);
- ✓ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r., poz.1839);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r., poz. 2380);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014r., poz. 1409);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych (Dz. U. 2012r., poz. 463).

Na szczeblu międzynarodowym:

- ✓ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko;
- ✓ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

Uchwały i akty prawa miejscowego:

- ✓ Uchwała Nr XXXVII/352/22 Rady Gminy Dywity z dnia 27 maja 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Barczewskiego w Dywitach.

1.1. CEL, ZAKRES PROGNOZY.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy terenów rozwoju zabudowy mieszkaniowej wsi Dywity przy drodze powiatowej nr 1501N.

Granica miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny o łącznej powierzchni ok. 4,43 ha. Na terenie nieruchomości objętych granicami opracowania planu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Dywity, przyjęty uchwałą XXV//165/97 z dnia 02.09.1997 r. przeznaczający tereny na cele rolne.

Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki tych ustaleń na poszczególne elementy środowiska. Za wiodące zasady sporządzania prognozy uznano:

- ✓ ocenę walorów i warunków środowiskowych obszaru planu i jego otoczenia;
- ✓ skutki wpływu dotychczasowego sposobu użytkowania terenu na środowisko;
- ✓ zagrożenia dla środowiska spowodowane realizacją ustaleń planu;
- ✓ sposoby minimalizacji negatywnego wpływu na środowisko;
- ✓ ocena przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko związanych z realizacją miejscowego planu.

Niniejsza prognoza została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” zgodnie z uzgodnionym zakresem prognozy określonym w pismach o których mowa w pkt. 1.1.

1) Zawiera:

- a) Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.
- b) Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
- c) Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
- d) Informacje o możliwym transgenicznym oddziaływaniu na środowisko.
- e) Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

2. Określa, analizuje i ocenia:

- a) Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
- b) Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
- c) Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczącej obszarów podlegającej ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
- d) Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.
- e) Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,

- powietrze,
- powierzchnię ziemi,
- krajobraz,
- klimat,
- zasoby naturalne,
- zabytki,
- dobra materialne,
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

3. Przedstawia:

- a) Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.
- b) Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – przedstawia rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonywania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

1.2. METODYKA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody empirycznej i teoretycznej. Metoda empiryczna dotyczyła inwentaryzacji przeprowadzonej w terenie w czasie wizji terenowej w dniu 29.08.2023 r. oraz dokumentacji fotograficznej. Metoda teoretyczna polegała na analizie tekstów niepublikowanych (Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dywity, Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Barczewskiego w Dywitach, analizie map (Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000, Geologicznej Polski (mapa utworów powierzchniowych) w skali 1: 200 000, Geologicznej Polski (mapa bez utworów czwartorzędowych) w skali 1 : 200 000, Geologicznej Polski w skali 1:50 000, mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000) oraz obowiązującego prawa.

1.3. PROPONOWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA.

Ustalenia projektowanego dokumentu są jednoznaczne do przewidzenia. Wskazanie funkcji terenów będzie skutkowało prędzej lub później ich zagospodarowaniem na zasadach określonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Monitorowanie odbywa się przez służby publiczne (jednostki, wydziały) samorządów terytorialnych, które są władne stanowienia i realizacji polityki przestrzennej na terenie swojej właściwości miejscowej. Dodatkowo, sprawdzenia możliwości zagospodarowania terenu dokonują jednostki władne do wydawania pozwolenia na budowę oraz jednostki nadzoru budowlanego sprawdzające czy dokonane zagospodarowanie zostało wykonane zgodnie z obowiązującym prawem. Nie jest natomiast określona instytucja odpowiedzialna za częstotliwość monitoringu. Należy przyjąć, iż monitorowanie

projektowanego zagospodarowania winno nastąpić przez podmioty określone w art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w chwili przedkładania analizy, o której mowa w w/w przepisie.

Aktem prawa miejscowego w zakresie regulującym część kwestii związanych zabezpieczeniem środowiska jest regulamin utrzymania porządku i czystości. Naruszenie przepisów regulaminu podlega karze grzywny według zasad wynikających z Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczeniach.

Jakość i efektywność wdrażanych rozwiązań w dużym stopniu zależą będzie od monitorowania sposobu realizacji założeń planu. Nadzór nad wdrażaniem planu winien szczególnie obejmować poniższe zagadnienia:

- ✓ monitorowanie przestrzeni przyrodniczej poddanej zagospodarowaniu;
- ✓ monitorowanie zagrożeń jakie niesie za sobą nowe zagospodarowanie lub jego brak;
- ✓ monitorowanie zgodności realizacji z planem zagospodarowania przestrzennego;
- ✓ monitorowanie czynników przyrody w zakresie transgranicznym i możliwości ich migracji.

2. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU.

Każdy dokument o charakterze kierunkowym wyrażający wolę polityczną dla przyszłych zamierzeń tworzony jest w oparciu, m.in. o uwarunkowania zewnętrzne, na które składają się ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych ważne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

2.1. Dokumenty krajowe.

Każdy dokument o charakterze kierunkowym wyrażający wolę polityczną dla przyszłych zamierzeń tworzony jest w oparciu, m.in. o uwarunkowania zewnętrzne, na które składają się ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych ważne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

Ochrona środowiska jest obecnie jednym z głównych zadań współczesnego społeczeństwa i państwa. Fundamentalnym dokumentem w zakresie zrównoważonego rozwoju jest **Konstytucja Rzeczypospolitej Polski**, która w art. 5 zawiera m.in. zrównoważony rozwój, czyli taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym znajduje się proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Ustawa prawo ochrony środowiska oraz ustawy jej pokrewne i rozporządzenia zobowiązującą do kierowania się zasadą zrównoważonego rozwoju w różnych etapach działań: planistycznych, realizacyjnych i zarządzania.

W ostatnich latach powstało kilka dokumentów o charakterze programowym, które wyznaczają politykę państwa w zakresie ochrony środowiska. Są to:

Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju, to dokument programowy o charakterze ramowym, oparty na koncepcji trwałego, zrównoważonego rozwoju, będący pierwszą próbą określenia wizji Polski do roku 2025 i wskazujący główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej.

Polityka Ekologiczna Państwa 2030

Cele szczegółowe PEP2030 zostały określone w odpowiedzi na zidentyfikowane w diagnozie najważniejsze trendy w obszarze środowiska, w sposób umożliwiający zharmonizowanie kwestii związanych z ochroną środowiska z potrzebami gospodarczymi i społecznymi.

Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska: instytucjonalne, prawne, gospodarcze, naukowe, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Dokument zakłada w dziedzinie w przemyśle i energetyce wdrażanie metod czystszej produkcji, poprawę efektywności energetycznej, a także stosowanie alternatywnych surowców oraz alternatywnych i odnawialnych źródeł energii. Zakłada również zmniejszenie energochłonności gospodarki i wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych. Działaniom w zakresie zmniejszania energochłonności musi towarzyszyć kontynuowanie przedsięwzięć zmieniających sposób zaspokajania istniejących potrzeb energetycznych, przede wszystkim strukturę wykorzystania nośników energii, w kierunku dalszego zwiększania udziału energii elektrycznej w ogólnym zużyciu energii finalnej (a zmniejszania finalnego zużycia energii pochodzącej bezpośrednio ze spalania paliw), zwiększania udziału w produkcji energii gazu i ropy naftowej (w miejsce węgla), poprawy jakości węgla i innych paliw, a także wzrostu udziału w produkcji energii elektrycznej i ciepłej energetycznych nośników odnawialnych (energia wody i wiatru, energia geotermalna, energia słoneczna, energia z biomasy) oraz pochodzących z odpadów. Wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii ułatwi przede wszystkim osiągnięcie założonych w polityce ekologicznej państwa celów w zakresie obniżenia emisji zanieczyszczeń odpowiedzialnych za zmiany klimatyczne oraz substancji zakwaszających. Zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w bilansie paliwowo-energetycznym kraju będzie także istotnym elementem realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, zgodnie z zapisem zawartym w art. 5 Konstytucji RP. Wykorzystanie istniejących zasobów energii odnawialnej i zwiększanie ich potencjału będzie bowiem sprzyjać oszczędzaniu zasobów nieodnawialnych oraz wspomagać działania na rzecz poprawy warunków życia obywateli i rozwoju wielu sektorów gospodarki w sposób łączący efekty ekonomiczne z poszanowaniem środowiska. Rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii w szczególności:

- ✓ zwiększy bezpieczeństwo energetyczne kraju poprzez decentralizację wytwarzania energii, zróżnicowanie jej źródeł, wykorzystanie jej lokalnych zasobów oraz wprowadzenie pożądanego elementu konkurencji wobec naturalnych monopolii w sektorze energetycznym;
- ✓ wpłynie na rozwój lokalnych rynków pracy, tworząc miejsca pracy w dziedzinie produkcji urządzeń oraz montażu i eksploatacji instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych;
- ✓ będzie stymulować rozwój nowoczesnych technologii i modernizację infrastruktury technicznej;
- ✓ ograniczy szkody w środowisku związane z wydobyciem i spalaniem paliw kopalnych;
- ✓ ułatwi realizację międzynarodowych zobowiązań Polski w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń powietrza.

Podstawowe działania w zakresie rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych powinny podtrzymać i zintensyfikować dotychczasowe kierunki rozwoju energetyki odnawialnej poprzez:

- ✓ szerokie wprowadzenie nowoczesnych technologii i urządzeń przetwarzających energię ze źródeł odnawialnych na nośniki użyteczne we wszystkich sferach produkcji, usług i konsumpcji;
- ✓ intensywny rozwój energetyki odnawialnej na szczeblu regionalnym i lokalnym, pracującej w układach zdecentralizowanych na regionalne i lokalne potrzeby;

- ✓ popularyzację i wdrożenie najlepszych praktyk w dziedzinie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, w sferze rozwiązań technologicznych, administracyjnych i finansowych.

W celach krótkoterminowych wskazano: harmonizację polityki rozwoju wykorzystania energii odnawialnej z politykami sektorowymi, poprzez wprowadzenie wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii do programów wykonawczych polityki ekologicznej, energetycznej, rolnej, transportowej, rozwoju regionalnego oraz polityki zagospodarowania przestrzennego kraju;

- ✓ opracowanie programów działań krótko-, średnio i długoterminowych, gromadzenie i popularyzacja informacji użytecznych w rozwoju energetyki odnawialnej oraz pomoc samorządom, przedsiębiorstwom, organizacjom pozarządowym i osobom prywatnym w przygotowaniu planów rozwoju i planów inwestycyjnych w dziedzinie wykorzystania energii odnawialnej;
- ✓ zwiększenie zaangażowania i poprawę efektywności wykorzystania środków publicznych (budżetowych i pozabudżetowych) kierowanych na realizację programów wzrostu użytkowania odnawialnych źródeł energii;
- ✓ wzmoczenie wysiłków na rzecz uzyskania wsparcia finansowego Unii Europejskiej w realizacji wyżej wymienionych programów (w ramach funduszy pomocowych, przedakcesyjnych, strukturalnych i celowych przeznaczonych na energetykę odnawialną), jak również wsparcia międzynarodowych instytucji finansowych.

Oprócz wymienionych dokumentów o charakterze ogólnym, w Polsce, w nawiązaniu do przepisów ustawy (Prawo ochrony środowiska i Prawo o odpadach) funkcjonuje kilka innych programów szczegółowych w zakresie ochrony środowiska. Są to:

Polityka Energetyczna Państwa do 2025r.

Zgodnie z PEP gminna administracja samorządowa jest odpowiedzialna za zapewnienie energetycznego bezpieczeństwa lokalnego, w szczególności w zakresie zaspokojenia zapotrzebowania na energię elektryczną, ciepło i paliwa gazowe, z racjonalnym wykorzystaniem lokalnego potencjału odnawialnych zasobów energii i energii uzyskiwanej z odpadów. Racjonalne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii (OZE) jest jednym z istotnych elementów zrównoważonego rozwoju państwa. Stopień wykorzystania odnawialnych źródeł energii zależy od ich zasobów i technologii ich przetwarzania. Generalnie można powiedzieć, że biomasa (uprawy energetyczne, drewno opałowe, odpady rolnicze, przemysłowe i leśne, biogaz) oraz energia wiatrowa realnie oferują największy potencjał do wykorzystania w Polsce przy obecnych cenach energii i warunkach pomocy publicznej. W dalszej kolejności plasują się zasoby energii wodnej oraz geotermalnej. Natomiast technologie słoneczne (pomimo ogromnego potencjału technicznego) z powodu niskiej efektywności kosztowej w odniesieniu do produkcji energii elektrycznej mogą odgrywać istotną rolę praktycznie wyłącznie do produkcji ciepła. Celem strategicznym polityki państwa jest wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii i uzyskanie 7,5 % udziału energii, pochodzącej z tych źródeł, w bilansie energii pierwotnej. Dokonywać się to ma w taki sposób, aby wykorzystanie poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii sprzyjało konkurencji promującej źródła najbardziej efektywne ekonomicznie, tak aby nie powodowało to nadmiernego wzrostu cen energii u odbiorców. Stanowić to powinno podstawową zasadę rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Udział energii elektrycznej wytwarzanej w OZE w łącznym zużyciu energii elektrycznej brutto w kraju powinien osiągnąć 7,5 % w roku 2010 a rzeczywiście osiągnął poziom 10,2%. Najwięcej energii odnawialnej w 2010 r. pochodziło z biomasy stałej, której udział w pozyskaniu wszystkich nośników energii wyniósł 85,36%. Kolejne pozycje bilansu energetycznego zajęły: biopaliwa ciekłe (6,65%), woda (3,65%), wiatr (2,08%), biogazy (1,67%), pompy ciepła (0,31%), energia geotermalna (0,2%), odpady komunalne (0,04%) oraz promieniowanie

słoneczne (0,03%). Jest on zgodny z indykatywnym celem ilościowym, ustalonym dla Polski w dyrektywie 2001/77/WE z dnia 27 września 2001r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych energii. Obserwowany w ostatnich latach znaczny postęp w wykorzystaniu energii wiatru czyni energetykę wiatrową jedną z najszybciej rozwijających się gałęzi przemysłu. Planuje się działania polepszające warunki inwestowania także w tym obszarze odnawialnych źródeł energii. Konieczne jest również wdrożenie rozwiązań zmierzających do poprawy współpracy elektrowni wiatrowych w ramach krajowego systemu elektroenergetycznego. Działania w tym zakresie nie mogą kolidować z wymaganiami ochrony przyrody (NATURA 2000). Należy ocenić od strony sieciowej, na ile mogą być lokalizowane w strefie przybrzeżnej Morza Bałtyckiego morskie farmy wiatrowe. Kolejnym okresem granicznym jest rok 2020, w którym udział energii elektrycznej wytwarzanej w OZE w łącznym zużyciu energii elektrycznej brutto w kraju powinien osiągnąć poziom 15%.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych.

Opracowanie Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych wynika z zapisów ustawy Prawo wodne. Program określa wykazy aglomeracji, które powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków, określa wielkość koniecznych do usunięcia ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych w tych aglomeracjach, określa wykaz przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych i terminy ich realizacji niezbędne dla realizacji zapisów ustawy i Traktatu Akcesyjnego.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju określa politykę państwa w zakresie przestrzennego zagospodarowania kraju do roku 2030.

Koncepcja wyraża politykę przestrzenną państwa, określa uwarunkowania, cele i kierunki zrównoważonego rozwoju kraju, określa zasady, według których należy opracowywać studia uwarunkowań i kierunki zagospodarowania przestrzennego gmin, określa ustalenia, które należy uwzględnić w planach zagospodarowania przestrzennego województw. W koncepcji określono również konkretne elementy struktury przestrzennej oraz wymagania z zakresu ochrony środowiska i zabytków, z uwzględnieniem obszarów podlegających ochronie.

2.2. Poziom regionalny.

Wśród dokumentów na poziomie regionalnym są min.:

Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Warmińsko-Mazurskiego:

Głównym zadaniem planu jest określenie celów oraz zasad i kierunków gospodarowania przestrzenią województwa, które stanowią rozwinięcie długofalowej polityki regionalnej, określonej w Strategii Rozwoju Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Ważnym zadaniem jest stworzenie optymalnych warunków przestrzennych do realizacji przyjętych w Strategii priorytetów inwestycyjnych, jak również programów krajowych i wojewódzkich. Istotną funkcją tego dokumentu jest koordynacja zadań rządowych i samorządowych w celu osiągnięcia merytorycznej spójności i zgodności z wojewódzką polityką przestrzenną. Stanowiąc największą i usystematyzowaną bazę danych o gospodarowaniu przestrzenią regionu, plan może także służyć jako płaszczyzna wymiany informacji i podejmowania negocjacji pomiędzy samorządem województwa i gminą. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie.

Program Ochrony Powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM10 i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM10 wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM10

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia Programu Ochrony Powietrza jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza, a przez to poprawa warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepsza jakość życia w strefie. Realizacja zadań wynikających z Programu Ochrony Powietrza ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie.

Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2025.

Dokument ten określa cele i priorytety polityki rozwoju prowadzonej na terenie województwa warmińsko-mazurskiego. Najważniejszym dokumentem dla sporządzanego planu zagospodarowania przestrzennego jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dywity uwzględniające wszystkie dokumenty na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim. W przedmiotowym studium musi nastąpić korelacja założeń miejscowego planu z kierunkami rozwoju gminy co ma umocowanie prawne w art. 14 ust 5 oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003r.

Plan Gospodarki Odpadami dla województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2016-2022.

Przedmiotowy plan określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami do roku 2022 w następujący sposób:

- ✓ utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB;
- ✓ ograniczenie marnotrawstwa żywności;
- ✓ minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych;
- ✓ ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobycia surowców, produkcji i konsumpcji;
- ✓ remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów;
- ✓ wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami;
- ✓ wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu;
- ✓ wysoki poziom ponownego użycia produktów;
- ✓ wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu;
- ✓ składowanie odpadów ograniczone do minimum;
- ✓ wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

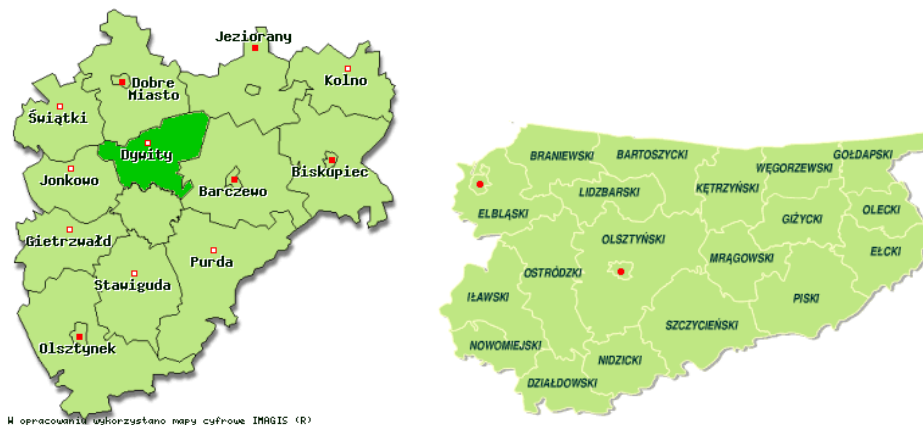
Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2030.

Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska, zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych, w województwie warmińsko-mazurskim. Określa obszary, kierunki interwencji

i zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców. Zapewnia ciągłość działań związanych z tworzeniem warunków zrównoważonego rozwoju województwa, jest kontynuacją i rozszerzeniem planów określonych w Programie Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego z lat poprzednich.

3. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY.

Gmina Dywity położona jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie olsztyńskim, w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Olsztyn. Graniczy z następującymi gminami: Jonkowo, Dobre Miasto, Jeziorany, Barczewo, Olsztyn, Świątki. Gmina Dywity zajmuje powierzchnię 161 km² (16 116 ha) i zamieszkuje ją ponad 11 000 osób (Bank Danych Lokalnych, stan na 31.12.2014r.). Przez teren gminy przepływa rzeka Łyna oraz jej największy dopływ rzeka Wadąg. Sieć osadniczą na terenie gminy tworzą skupiska zabudowy zorganizowane w postaci wsi, jak również znaczna ilość rozrzuconych pojedynczych gospodarstw rolnych. Bliskość miasta Olsztyna powoduje ekspansję ludności na tereny gminy Dywity, co jest przyczyną dużego zainteresowania gruntami budowlanymi wokół istniejących wsi. Tereny znajdujące się w środkowej i północnej części gminy odznaczają się niewielką ilością lasów. Tereny gminy są zróżnicowane wysokościowo, stąd charakteryzują się znaczną ilością śródpolnych oczek wodnych i terenów podmokłych o wysokim poziomie wód gruntowych. Gmina Dywity nie posiada na swym obszarze dużych jezior, jednak graniczy w swej południowo - wschodniej części z jeziorem Wadąg, które położone jest w granicach administracyjnych Gminy Barczewo. Nadrzędny układ komunikacyjny na terenie gminy opiera się na drodze krajowej nr 51 (Olsztynek-Bezledy).

Mapa 1, 2. Lokalizacja gminy Dywity w podziale administracyjnym powiatu olsztyńskiego i województwa warmińsko-mazurskiego.

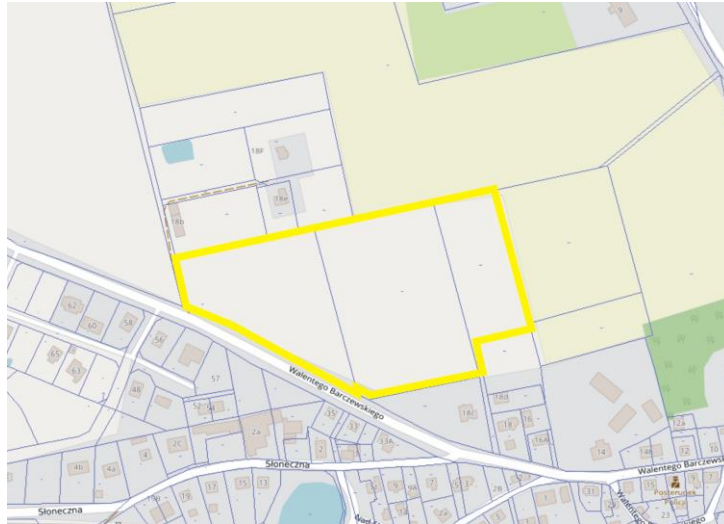
Źródło: <http://www.gminypolskie.pl>

4. LOKALIZACJA I OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA.

Przedmiotowy teren położony jest na terenach rozwoju zabudowy mieszkaniowej wsi Dywity przy drodze powiatowej nr 1501N. Granica miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny o łącznej powierzchni ok. 4,43 ha. Na terenie nieruchomości objętych granicami opracowania planu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Dywity, przyjęty uchwałą XXV//165/97 z dnia 02.09.1997 r. przeznaczający tereny na cele rolne.

Przedmiotowy teren stanowi obszar wolny od zabudowy, niezagospodarowany, nieużytkowany z roślinnością trawiastą oraz z sukcesyjnie porastającą roślinnością ruderalną. W sąsiedztwie 200 m od terenu opracowania od strony południowej, zachodniej i w części od strony północnej znajdują się tereny na których widoczny jest rozwój zabudowy mieszkaniowej. Stronę wschodnią i w części północną stanowią tereny w większości wolne od zabudowy. Całość terenu stanowi obszar o korzystnych walorach krajobrazowych i estetycznych przy założeniu, iż przedmiotowy teren będzie odpowiednio zagospodarowany.

Pod względem fizyczno-geograficznym (J. Kondracki - 2000) teren znajduje się na Pojezierzu Olsztyńskim, w jego środkowej części. Pojezierze Olsztyńskie obejmuje powierzchnię ok. 3920 km². Główną jednostką geomorfologiczną jest wyżyna moreny dennej o urozmaiconej rzeźbie.

Mapa 3 – Lokalizacja przedmiotowego terenu. Opracowanie własne na podstawie mapy (kolorem żółtym zaznaczono przybliżoną lokalizację obszaru opracowania).

Poniżej został przedstawiony przedmiotowy teren, dla którego obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Dywity, przyjęty uchwałą XXVII/165/97 z dnia 02.09.1997 r. przeznaczający tereny na cele rolne.

Mapa 4. – Obszar objęty opracowaniem na tle obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (kolorem niebieskim zaznaczono obszar opracowania planu).

Na analizowanym terenie nie występują prawne formy ochrony przyrody. W odległości ok. 450 m na południowy - wschód od terenu opracowania zmiany planu znajduje się Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, który przedstawia poniżej załączona mapa.

Mapa 5. – Granica opracowania przedmiotowego terenu. Opracowanie własne na podstawie mapy <http://www.geoportal.gov.pl> (kolorem żółtym zaznaczono zarys analizowanego terenu).

5. CHARAKTERYSTYKA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO.

5.1. GEOMORFOLOGIA I BUDOWA GEOLOGICZNA

Pod względem fizyczno-geograficznym (J. Kondracki - 2000) teren znajduje się na Pojezierzu Olsztyńskim, w jego środkowej części. Rzeźba tego terenu jest w decydującej mierze efektem działalności lodolodu w okresie zlodowaceń plejstoceńskich. Istotną i decydującą rolę odegrało tu ostatnie zlodowacenie bałtyckie a zwłaszcza stadiał pomorski. Uformowało się wówczas przestrzenne rozmieszczenie utworów powierzchniowych a równocześnie powstawały zespoły form geomorfologicznych. Dzisiejsze ukształtowanie tego terenu jest wynikiem całego szeregu nakładających się procesów morfogenetycznych jak również i antropogenicznych. Ukształtowanie terenu jest uwarunkowane położeniem obszaru w obrębie falistej wysoczyzny Pojezierza Olsztyńskiego. Dominującą formą rzeźby terenu są tutaj pagórki morenowe. Występują dość licznie zagłębienia bezodpływowe, niekiedy wypełnione wodą lub podmokle.

Ukształtowanie powierzchni przejawia się w sposób najbardziej widoczny w zróżnicowaniu stosunków hipsometrycznych. Wysokości bezwzględne na obszarze badań wynoszą od 134 m do 143 m n.p.m. Maksymalna wysokość znajduje się w środkowej części obszaru badań. Bardzo istotnym elementem ukształtowania terenu są spadki warunkujące możliwość zagospodarowania. Stoki o dużym nachyleniu narażone są na erozję wodną jak i zjawisko osuwania się gruntów spowodowane naruszeniem stabilności zboczy robotami ziemnymi względnie usunięciem roślinności oraz wymagają znacznych nakładów na niwelację terenu w przypadku lokalizacji zabudowy. Na terenie opracowania spadki nie przekraczają 5%. Gmina Dywity położona jest (wg W. Pożaryskiego) na południowym obrzeżu Obniżenia Nadbałtyckiego, które jest jednym z elementów strukturalnych Platformy Wschodnioeuropejskiej.

Głębokie warstwy geologiczne na przedmiotowym obszarze tworzą:

- ✓ krystaliczne podłoże, którego strop leży na głębokości ok. 2200 m, zbudowane głównie z granitów i granodiorytów;

- ✓ pokrywa paleozoicznych skał osadowych o miąższości ponad 1000 m zalegająca na podłożu krystalicznym z pokładami soli kamiennej (cechsztyn);
- ✓ osady mezozoiczne o miąższości około 1000 m z triasowym (gł. 900-1200 m) i jurajskim (gł. 450-600 m) poziomem wód mineralnych i termalnych;
- ✓ osady kenozoiczne o miąższości 200 m, które tworzą utwory trzeciorzędowe i czwartorzędowe. Czwartorzęd liczący około półtora miliona lat został wydzielony jako górne ogniwo kenozoiku na podstawie danych klimatycznych, a nie jak inne okresy w oparciu o dane paleontologiczne. Na utwory czwartorzędowe składają się:
 - osady plejstoceńskie (pochodzenia lodowcowego);
 - osady holocenijskie.

Utwory budujące powierzchniową warstwę reprezentowane są przez osady czwartorzędowe o miąższości dochodzącej do 50 m. Należą do nich osady plejstoceńskie pochodzenia lodowcowego oraz najmłodsze utwory holocenijskie. Osady plejstoceńskie występują przede wszystkim w postaci glin zwałowych, piasków, żwirów i mułków. Ułożenie utworów plejstoceńskich, jakkolwiek zmienne, pozwala się ująć w pewien uproszczony schemat. Gлина zwałowa jako produkt bezpośredniej akumulacji lądolodu zalega w co najwyżej trzech pokładach, które są przedzielone seriami piaszczysto - żwirowymi. Ułożenie utworów plejstoceńskich zakłócają miejscami zaburzenia glaciektoneczne, zaznaczające się spiętrzaniem warstw oraz występowaniem porwaków trzeciorzędowych, a nawet mezozoicznych.

Powierzchniową warstwę obszaru badań tworzą głównie piaski gliniaste przemieszane z glinami lekkimi. Występowanie osadów piaszczystych o dużej przepuszczalności wiąże się z niebezpieczeństwem dopływu zanieczyszczeń do wód gruntowych. Utwory gliniaste stanowią izolację użytkowych poziomów wodonośnych.

Najmłodsze osady holocenijskie występujące w obniżeniach terenowych reprezentowane są przez utwory organiczne w postaci torfów. W okresie holocenu cały obszar podlega z jednej strony procesom denudacyjnym, w których erozja jest głównym czynnikiem, z drugiej zaś strony procesom akumulacyjnym, dążącym do wyrównania powierzchni. Materiał znajdujący się na wzniesieniach jest przenoszony, głównie transportem wodnym w obręb zagłębień i dolin rzecznych.

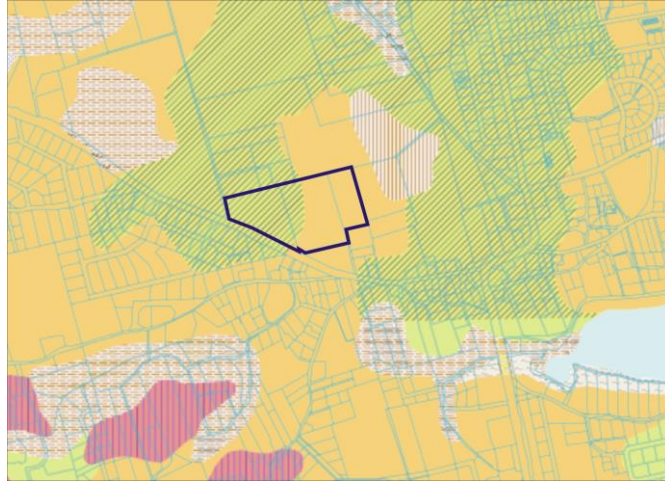
Lokalnie na utworach naturalnych zalegają osady antropogeniczne w postaci nasypów o różnej miąższości i zmiennym składzie. Pod względem przepuszczalności gruntów utwory powierzchniowe sklasyfikowano na:

- ✓ dobrze przepuszczalne (piaski luźne i piaski słabo gliniaste);
- ✓ średnio przepuszczalne (piaski gliniaste lekkie, piaski gliniaste mocne);
- ✓ słabo przepuszczalne (gliny lekkie).

Przeważającą część obszaru badań zajmują grunty słabo i średnio przepuszczalne. W obniżeniach terenowych silnie zawilgoconych występują grunty o różnej i zmiennej przepuszczalności.

Zgodnie z Mapą Geologiczną Polski utwory przedmiotowego terenu reprezentowane są przez:

- gliny zwałowe;
- piaski i żwiry wodnolodowcowe na glinach zwałowych.

Mapa 6. – Mapa geologiczna z wyszczególnionym terenem opracowania. Opracowanie na podstawie mapy /dywity.e-mapa.net/ (kolorem granatowym zaznaczono granicę obszaru objętego opracowaniem).

5.2. WARUNKI GLEBOWE.

Na proces glebotwórczy decydujący wpływ mają takie czynniki jak: rodzaj skał macierzystych, rzeźba terenu, klimat, warunki wodne, szata roślinna i działalność człowieka.

W okresie kształtowania się gleb zmieniały się warunki i układy czynników glebotwórczych. Typ gleb jest podstawową jednostką systematyki gleb i wyraża względnie trwałą fazę procesu glebotwórczego. Zgodnie z tą systematyką na podstawie mapy glebowo-rolniczej w skali 1:5000 na obszarze gminy Dywity wydzielono:

- ✓ gleby pseudobielicowe (A);
- ✓ gleby brunatne (B);
- ✓ czarne ziemie (D);
- ✓ gleby torfowe i mułowo-torfowe (T, E).

Dominującym typem są gleby brunatne. Są to gleby brunatne właściwe i brunatne wylugowane i kwaśne powstałe na glinach lekkich i piaskach słabogliniastych. Charakteryzujące się wysoką jakością i przydatnością rolniczą. Zaliczane są do III i IV klasy bonitacyjnej.

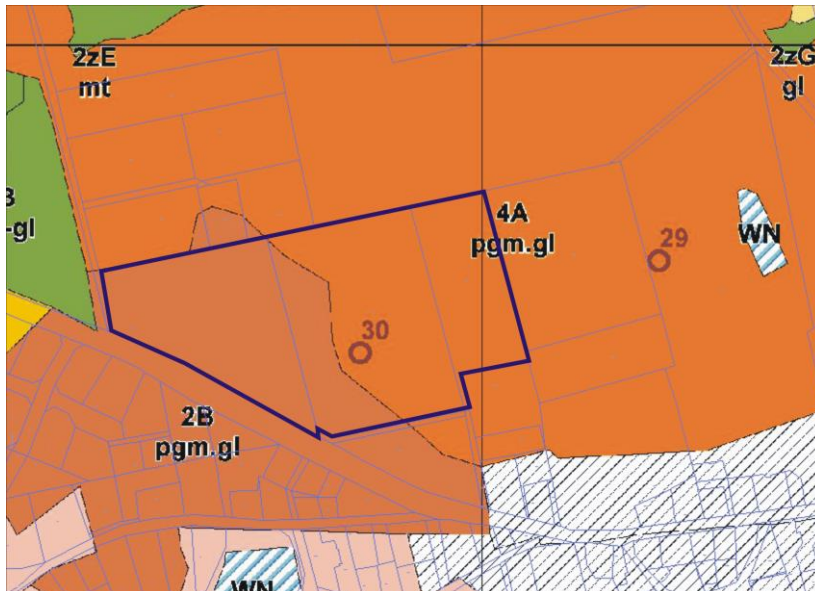
Znacznie mniejszą powierzchnię zajmują gleby pseudobielicowe wykształcone na piaskach gliniastych mocnych i lekkich, podścielonych glinami lekkimi oraz piaskami słabogliniastymi. Właściwości i wartość rolnicza gleb pseudobielicowych zależą głównie od składu mechanicznego i miąższości. Zaliczane są do V i VI klasy bonitacyjnej.

Czarne ziemie występują w obniżeniach, które w przeszłości podlegały nadmiernemu uwilgotnieniu. Wykształciły się na glinach lekkich. Cechują się głębokim poziomem próchnicznym i wysokimi możliwościami produkcyjnymi. Zgodnie z mapą glebowo-rolniczą zostały zakwalifikowane na użytki zielone średnie ze względu na okresową podmokłość.

Ze środowiskiem obfitującym w wodę związane są gleby hydrogeniczne. Powstały one we wszelkiego rodzaju obniżeniach, silnie zawilgoconych, przy zasadniczym udziale roślinności wodolubnej, bagiennej i łąkowej. Należą do nich gleby torfowe i mułowo-torfowe. Występują w kilku płatach na przedmiotowym obszarze. Ze względu na trwałą lub okresową podmokłość gleby te przeznaczone są na użytki zielone.

Charakterystyka kompleksów rolniczej przydatności gleb omawianego obszaru:

- 2B pgm.gl - kompleks pszenno-dobry osadzony na glebie brunatnej właściwej, którego podłoże stanowi piasek gliniasty mocny podścielony na głębokości od 0 do 50 cm gliną lekką;
- 4A pgm.gl – kompleks żytni bardzo dobry (pszenno-żytni), osadzony na glebach bielcowych lub glebach płowych, którego podłoże stanowi piasek gliniasty mocny podścielony na głębokości od 0 do 50 cm gliną lekką.

Mapa 7. – Mapa glebowo-rolnicza.

(kolorem granatowym zaznaczono obszar terenu objętego opracowaniem).

5.3. WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE.

Warunki wodne stanowią bardzo ważny czynnik decydujący o całokształcie funkcjonowania przyrody jak i działalności gospodarczej człowieka. Na stosunki wodne danego terenu składają się wody powierzchniowe i podziemne. Ich rola zarówno w środowisku jak i gospodarce człowieka jest bardzo istotna. Generalnie wody powierzchniowe i podziemne tworzą zintegrowany system wodonośny.

Wody powierzchniowe

Na obszarze Dywit wody powierzchniowe występują w postaci oczek wodnych, jezior, rzek, terenów podmokłych i zabagnionych, cieków wodnych i rowów melioracyjnych. Przedmiotowy teren odwadniany jest powierzchniowo w kierunku północnym do cieku wodnego. Ze względu na małe możliwości samooczyszczania wynikające z warunków hydrograficznych i morfologicznych, wody powierzchniowe z tego terenu powinny być szczególnie chronione przed dopływem zanieczyszczeń. Postępujący proces eutrofizacji sprzyja szybkiemu zarastaniu rowów i oczek wodnych co w znacznym stopniu niekorzystnie wpływa na warunki obiegu wody i utrudnia odpływ wody w okresie roztopów względnie obfitych opadów.

Pod względem hydrograficznym przedmiotowy obszar należy do dorzecza rzeki Łyny. Długość rzeki wynosi 263,7 km, w tym na terenie Polski 190 km a powierzchnia zlewni 7125,6 km² (w Polsce 5719,0 km²). Jest to największa rzeka w województwie warmińsko-mazurskim zarówno pod względem długości jak i przepływu. Łyna jest rzeką II rzędu, prawobrzeżnym dopływem Pregoly. Średni przepływ Łyny w przekroju wodowskaz Bukwałd wynosi około 11,7 m³/s.

Wody podziemne

Wody podziemne jako źródło zaopatrzenia ludności w wodę pitną odgrywają bardzo istotną rolę i powinny być szczególnie chronione przed wpływem czynników antropogenicznych. Stanowią podstawowe źródło zasilania

wód powierzchniowych. Ich zasoby zależą od ilości opadów atmosferycznych, przenikania wód powierzchniowych w głąb oraz od warunków geologicznych.

Na omawianym obszarze występują trzy zasadnicze piętra wodonośne: kredowe, trzeciorzędowe i czwartorzędowe. Znaczenie użytkowe ma przede wszystkim piętro czwartorzędowe (plejstocenijskie). Warstwy wodonośne tego piętra występują w piaskach i żwirach międzymorenowych i wykazują duże zróżnicowanie w miąższości, rozprzestrzenieniu i zasobności. Wody plejstocenijskie wykazują zmienną liczbę poziomów, od jednego do trzech. Dywity zaopatrywane są w wodę z wodociągów gminnych, z Dywit. Są to wody plejstocenijskie.

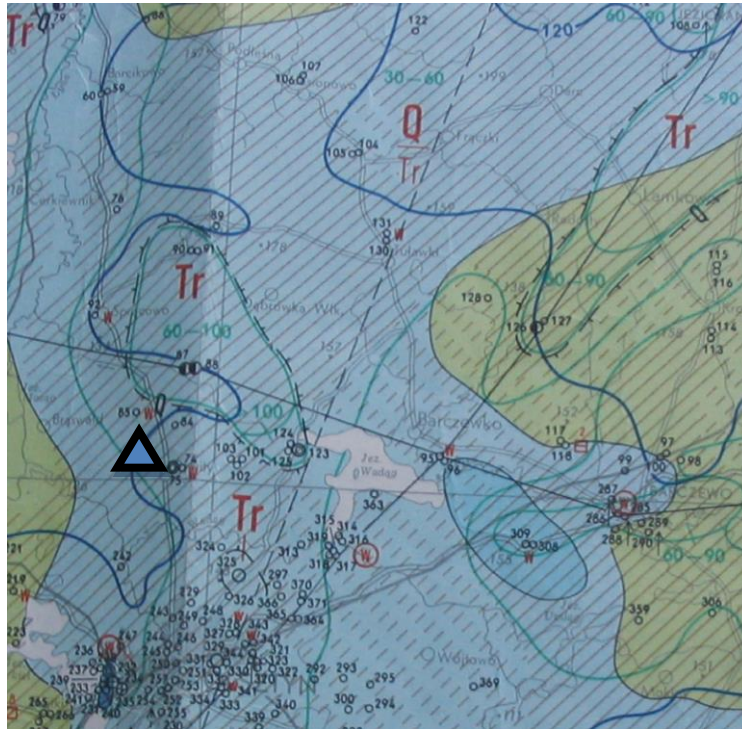
Analizując przydatność terenów pod zabudowę w aspekcie występowania wód podziemnych należy stwierdzić, że jedynie rolę odgrywają wody gruntowe występujące nad pierwszą warstwą nieprzepuszczalną. Wody te wykazują duże wahania poziomów związane z warunkami atmosferycznymi takimi jak opady i temperatura. Przeciętne amplitudy wahań wód gruntowych mieszczą się w granicach 1-2 m. Przebieg wahań poziomów wód gruntowych wykazuje w cyklu rocznym maksimum zazwyczaj w miesiącach wiosennych, będące następstwem wsiąkania wód roztopowych. Minima stanów wód gruntowych przypadają z reguły na miesiące jesienne (IX, X).

Wysokość zalegania wód gruntowych kształtuje się nie tylko w zależności od warunków geologicznych, lecz również od ukształtowania powierzchni terenu. W bardzo ogólnym zarysie zwierciadło wód gruntowych powtarza nierówności powierzchni terenu.

Z uwagi na zmienną budowę geologiczną i różną przepuszczalność, poziom wody gruntowej występuje na różnej głębokości, tworząc zwierciadło nieciągłe. Lokalizując zabudowę należy przeprowadzić szczegółowe badania gruntowo-wodne z uwzględnieniem wahań poziomu wód gruntowych. Lokalnie płytkie występowanie wód gruntowych sprawia, że posadowione obiekty będą wymagały obniżenia zwierciadła wody.

Przedmiotowy teren znajduje się na obszarze GZWP nr 213 (Kleczkowski A. 1990) wymagającego szczególnej ochrony ze względu na swe znaczenie zasobowe i jakość wód. Jest to zbiornik międzymorenowy Olsztyn o zasobach 290 tys. m³/dobę i średniej głębokości ujęć od 20 do 50 m, wymagający wysokiej ochrony (OWO). Wody w tym zbiorniku zaliczane do klasy Ib, Ic, Id i wymagają uzdatnienia. Ponadto przedmiotowy teren położony jest również w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 205 „Subzbiornik Warmia”.

Według Mapy Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000 obszar opracowania planu znajduje się w VI hydrogeologicznym regionie mazurskim. Głębokość pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego wynosi 30-60 m. Wodonośność potencjalna wydajność typowego otworu studziennego wynosi 30-70 m³/h. Głębokość pierwszego zwierciadła wód podziemnych wynosi 5-20m.

Mapa 8. - Fragment mapy hydrogeologicznej Polski (niebieskim trójkątem zaznaczono przybliżony obszar lokalizacji inwestycji).

Wody mineralne i termalne

Występowanie wód mineralnych i termalnych na przedmiotowym obszarze scharakteryzowano w sposób szacunkowy na podstawie głębokich wierceń i opracowania Płochniewskiego Z. 1991. Dokładne określenie głębokości występowania, wydajności, temperatury i chemizmu wód wymagałoby przeprowadzenia specjalistycznych wierceń. Pierwszy poziom z wodami mineralnymi znajduje się w utworach jury na głębokości 500-700 m. Są to wody chlorkowo-sodowe o mineralizacji ogólnej około 50 g/l i temperaturze poniżej 20°C. Poziom jurajski charakteryzuje się wysokim ciśnieniem

5.4. WARUNKI KLIMATYCZNE.

Charakterystyczny zespół zjawisk i procesów atmosferycznych występujący na danym obszarze określa się mianem klimatu. Cechą ogólną klimatu lokalnego jest jego wyraźne zróżnicowanie, uwarunkowane głównie rzeźbą, szatą roślinną, rodzajem gruntów i miejscowymi warunkami wodnymi oraz zabudową. Istotną rolę odgrywa tutaj położenie w sąsiedztwie lasów. Podstawowe cechy klimatu lokalnego na przedmiotowym obszarze to:

- duża zmienność stanów pogody wynikająca z położenia obszaru na drodze wędrowek atlantyckich ośrodków cyklonalnych, którym przeciwstawiają się masy powietrza kontynentalnego;
- przewaga wiatrów południowo-zachodnich i zachodnich (wiatry silne i bardzo silne wieją najczęściej z sektora północnego);
- średnia roczna liczba dni z silnym wiatrem >10 m/s wynosi 20;
- średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7,0°C, najcieplejszym miesiącem jest lipiec ze średnią temperaturą 17 °C, a najzimniejszym styczeń (-4°C);
- roczna suma opadów wynosi około 600 mm, (półrocze letnie V-X 400 mm, półrocze zimowe XI-IV 200 mm), najwyższe opady występują w miesiącu lipcu (80 mm) a najniższe w lutym (20 mm);

- ilość dni z opadami wynosi 150 w roku;
- opady śniegu występują od listopada do kwietnia, a pokrywa śnieżna jest w zasadzie trwała i z reguły zalega ok. 80 dni w roku;
- okres wegetacyjny trwa około 200 dni;
- ukształtowanie terenu i warunki wilgotnościowe sprzyjają tworzeniu się i zaleganiu mgieł szczególnie w obniżeniach terenowych;
- wskaźnik względnego kontynentalizmu wynosi 80%;
- bioklimat łagodnie bodźcowy.

Dla właściwej oceny mikroklimatu należy uwzględnić wszystkie cechy środowiska geograficznego występujące na danym terenie. Każda nierówność terenu, różnica w budowie geologicznej, pokrycie terenu przez roślinność lub zabudowania, wywołują zmiany w przebiegu zjawisk atmosferycznych. Różnice mikroklimatyczne mogą być wywołane nachyleniem terenu i orientacją stoków wobec stron świata. Na stokach o ekspozycji północnej dopływ energii słonecznej jest znacznie mniejszy od terenu płaskiego lub innych orientacji, co ma znaczenie przy lokalizacji zabudowy lub upraw ciepłolubnych. Obniżenia terenowe najbardziej są narażone na przymrozki wiosenne i jesienne oraz na powstawanie i zaleganie mgieł.

Duży wpływ na mikroklimat wywiera szata roślinna a w szczególności lasy. Zarówno na terenie opracowania planu jak i w bezpośrednim sąsiedztwie występują kompleksy leśne. Las wpływa łagodząco na przebieg zjawisk atmosferycznych. Zmniejsza prędkość wiatru oraz łagodzi temperatury skrajne zarówno dodatnie latem jak i ujemne zimą. W bardzo istotny sposób las wpływa na warunki wilgotnościowe, co ma korzystny wpływ na regulację spływu wód.

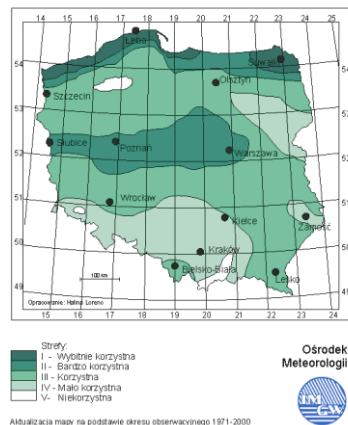
Znaczna mozaikowość klimatu lokalnego istotnie warunkuje predyspozycje przestrzeni do stałego pobytu ludzi (zabudowa). Analiza tych uwarunkowań jest bardzo istotna przy podejmowaniu decyzji lokalizacyjnych.

Uwarunkowania wynikające z cech klimatu lokalnego w strefie badań można przedstawić następująco:

- bardzo znaczącą pozytywną rolę w kształtowaniu niektórych cech klimatu miejscowego spełniają tereny biologicznie czynne, rola terenów utwardzonych jest zdecydowanie negatywna - w zagospodarowaniu terenu należy zwracać uwagę na odpowiedni udział terenów biologicznie czynnych;
- bardzo ważne do ogólnego komfortu zamieszkania są warunki solarne - na stokach o ekspozycji południowej mogą one być trzykrotnie lepsze, niż na stokach północnych - ekspozycja terenu jest jednym z ważniejszych uwarunkowań dotyczących lokalizacji zabudowy mieszkaniowej, umiarkowane warunki solarne i termiczne występują na zachodnich i wschodnich stokach;
- istotną rolę tonizującą warunki klimatu lokalnego pełni roślinność wysoka.

Według mapy „Zasoby energii wiatru w Polsce” sygnowanej przez IMGW Oddział Warszawski Ośrodek Meteorologii, teren gminy Dywity leży w strefie III „korzystnej”.

Strefy energetyczne wiatru w Polsce
Mezoskala

Mapa. 9. - Mapa Stref energii wiatru w Polsce.

5.5. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE.

Promieniowanie niejonizujące.

„Jest to takie promieniowanie, którego energia nie powoduje procesu jonizacji w trakcie oddziaływania na materię (w tym na ciało człowieka). Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz.U. nr 192, poz. 1883), źródłami promieniowania niejonizującego są urządzenia wytwarzające:

- ✓ pole elektromagnetyczne i magnetyczne stałe,
- ✓ pole elektryczne i magnetyczne o częstotliwości 50 Hz, takie jak: stacje i linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia, linie wysokiego napięcia 110 kV,
- ✓ pole elektromagnetyczne o częstotliwości od 1 kHz do 300000 MHz (urządzenia radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokalizacyjne),
- ✓ inne źródła promieniowania z zakresu częstotliwości 0 – 0,5 Hz, 0,5- 50 Hz oraz 50 Hz – 1000 Hz.

Na przedmiotowym terenie nie występują znaczące oddziaływanie elektromagnetyczne, z uwagi na brak głównych urządzeń będących źródłem promieniowania niejonizującego.

5.6. KOPALINY.

Na terenie objętym planem zagospodarowania przestrzennego nie wydobywa się i nie ma udokumentowanych surowców naturalnych.

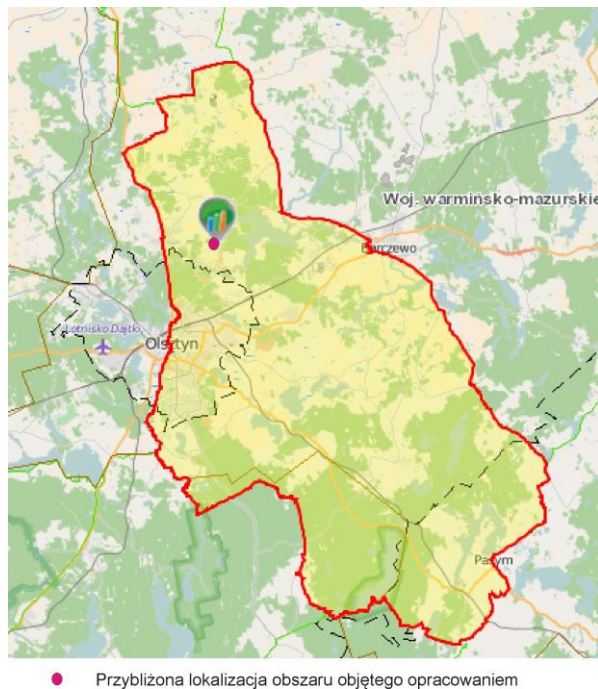
5.7. FLORA I FAUNA.

Szata roślinna stanowi bardzo istotny element w funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego. Współczesny obraz szaty roślinnej jest wynikiem zmieniających się warunków bytowania poszczególnych gatunków i zbiorowisk, ich migracji i przystosowania oraz formowania się pod wpływem działalności człowieka.

Śladowy udział drzew jest zjawiskiem niekorzystnym w aspekcie funkcjonowania przyrody jak i ekologii człowieka. Należy położyć nacisk na kształtowanie terenów zieleni już na etapie planistyczno-projektowym. Wskazane jest prowadzenie

nasadzeń drzew i krzewów. Znaczenie roślinności wysokiej wykracza poza jej rolę estetyczną. Urządzając i kształtując tereny zieleni należy stosować gatunki korzystne dla organizmu człowieka takie jak: sosna, świerk, cis, brzoza, lipa, dąb, buk, jesion, jarzębina, jałowiec, robinia, głóg, czeremcha i inne. Eliminować należy drzewa będące silnymi alergenami. Należą do nich głównie topole, olchy i wierzby będące silnymi alergenami. Wprowadzanie do nasadzeń roślinności o wzmożonym wydzielaniu fitoncydów (olejków eterycznych) jest jedną z metod naturalnej ochrony i kształtowania środowiska życia człowieka na obszarach zurbanizowanych. Z uwagi na bardzo ważną rolę jaką pełni roślinność w funkcjonowaniu przyrody należy przy lokalizacji zabudowy pozostawić jak najwięcej obszarów biologicznie czynnych w tym bezwzględnie zachować drzewa kompleksu leśnego.

Obszar objęty opracowaniem wchodzi w skład Nadleśnictwa Olsztyn, co widoczne jest na poniżej przedstawionej mapie.

Mapa 10. Granica Nadleśnictwa Olsztyn (oznaczona kolorem czerwono-żółtym na mapie) Źródło: <http://www.bdl.lasy.gov.pl/portal/mapy>.

Przedmiotowy teren stanowi obszar wolny od zabudowy niezagospodarowany, pokryty roślinnością trawiastą na gruntach z sukcesyjnie porastającą roślinnością ruderalną.

Niższą partię roślinności budują różne gatunki dziko rosnących roślin, ziół, chwastów, kwiatów oraz traw m.in: Mniszek pospolity (*Taraxacum officinale* F. H. Wigg.), Babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), Komosa biała (*Chenopodium album* L.), Ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.)), Pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), Kończyna polna (*Trifolium arvense* L.), Kończyna łąkowa (*Trifolium arvense* L.), Krwawnik pospolity (*Achillea millefolium* L.), Szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa* L.), Rumianek pospolity (*Matricaria chamomilla* L.), Marchew dzika (*Daucus carota*), Bylica piolun (*Artemisia absinthium* L.), Oset (*Carduus*), Wrotycz pospolity (*Tanacetum vulgare* L.), Wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), Lucerna siewna (*Medicago sativa* L.), Cykoria podróżnik (*Medicago sativa* L.).

Na granicy przedmiotowego terenu występują gatunki wysokich drzew do których należą Lipa szerokolistna (*Tilia platyphyllos* L.) min. Klon zwyczajny (*Acer platanoides* L.).

Na przedmiotowym terenie nie występują gatunki chronione mchów, porostów oraz grzybów.

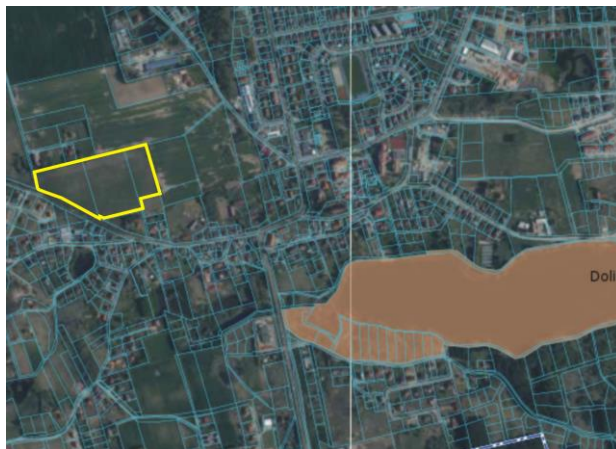

Fot. 1-3. Przedmiotowy obszar (fot. autorska)

W wyniku przeprowadzonej wizji nie zaobserwowano bytowania na dzikiej zwierzynie oraz gniazdowania ptaków. Powołując się na Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U z 2011 r Nr 237 poz 1419) podczas wykonanych wizji terenowych nie zaobserwowano przelotów gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową. Gatunki ptaków omawianego terenu reprezentowane były przez srokę zwyczajną (*Pica pica*).

5.9. FORMY OCHRONY PRZYRODY.

Na analizowanym terenie nie występują prawne formy ochrony przyrody. W odległości ok. 450 m na południowy -wschód od terenu opracowania znajduje się Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny.

Mapa 11. – Granica opracowania przedmiotowego terenu. Opracowanie własne na podstawie mapy <http://www.geoportal.gov.pl> (kolorem żółtym zaznaczono zarys analizowanego terenu).

5.10. GOSPODARKA ODPADAMI.

Zgodnie z treścią art. 3 ustawy o odpadach, odpady komunalne są to odpady powstające w gospodarstwach domowych, a także odpady niezawierające odpadów niebezpiecznych pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych.

Tak, więc odpady komunalne powstają w:

1. gospodarstwach domowych;
2. obiektach infrastruktury takich jak: handel, usługi, szkolnictwo, obiekty turystyczne, obiekty działalności gospodarczej i wytwórczej.

Gmina Dywity została objęta w Planie Gospodarki Odpadami Warmińskiego Związku Gmin Dobre Miasto, Dywity, Gietrzwałd, Purda, Stawiguda, Świątki. Ilość powstających w gminach odpadów ustalono na podstawie jednostkowych wagowych wskaźników ilości wytwarzanych odpadów.

Dla poszczególnych gmin Związku, uwzględniając ilość deponowanych odpadów, ilość mieszkańców oraz zapisy Powiatowego Planu Gospodarowania Odpadami, przyjęto statystycznie ilość wytwarzanych odpadów na poziomie 230,0 – 300kg/mieszkańca/ro

Ilość wytwarzanych odpadów na terenie Związku Gmin.

Gmina	Liczba mieszkańców	Ilość gospodarstw domowych	Ilość wytwarzanych odpadów (tona/rok)	Wskaźnik wagowy (kg/os/rok)
Dobre Miasto	16001	4878	4273,38	250
w tym miasto	10553	3376	2818,39	300
Dywity	8848	2420	2301,00	260
Gietrzwałd	5281	1590	1268,00	240
Purda	7217	2012	1660,00	230
Stawiguda	5039	1449	1210,00	240
Świątki	4277	1164	984,00	230
RAZEM	46663	13462	11696,38	

Źródło: na podstawie Planu Gospodarki Odpadami Warmiński Związek Gmin.

Analizując źródła wytwarzania odpadów komunalnych oraz analizując ich skład z punktu widzenia możliwości technologicznych związanych z odzyskiem i unieszkodliwianiem odpadów - dla potrzeb konstrukcji niniejszego Planu, zgodnie z Krajowym Planem Gospodarki Odpadami (KPGO), wyodrębniono niżej wymienione strumienie odpadów:

- ✓ odpady organiczne (domowe odpady organiczne pochodzenia roślinnego i pochodzenia zwierzęcego ulegające biodegradacji oraz odpady pochodzące z pielęgnacji odpadów przydomowych, balkonowych – ulegające biodegradacji),
- ✓ odpady zielone (odpady z ogrodów i parków, targowisk, z pielęgnacji zielenców miejskich, z pielęgnacji cmentarzy – ulegające biodegradacji),
- ✓ papier i karton (opakowania z papieru i tektury, opakowania wielomateriałowe na bazie papieru, papier i tektura – nie opakowaniowe),
- ✓ tworzywa sztuczne (opakowania z tworzyw sztucznych, tworzywa sztuczne nieopakowaniowe),
- ✓ tekstylia,
- ✓ szkło (opakowania ze szkła, szkło - nieopakowaniowe),
- ✓ metale (opakowania z blachy stalowej, opakowania z aluminium, pozostałe odpady metalowe),
- ✓ odpady mineralne – odpady z czyszczenia ulic i placów: gleba, ziemia, kamienie itd.;

- ✓ drobna frakcja popiołowa – odpady ze spalania paliw stałych w piecach domowych (głównie węgla) z uwagi na udział w składzie odpadów komunalnych popiołu wyodrębniono tę frakcję jako nieprzydatną do odzysku i unieszkodliwienia innymi metodami poza składowaniem,
- ✓ odpady wielkogabarytowe,
- ✓ odpady budowlane – odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych – w części wchodzących w strumień odpadów komunalnych,
- ✓ odpady niebezpieczne wytwarzane w grupie domowych odpadów komunalnych.

6. CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zlokalizowany jest na terenach rozwoju zabudowy mieszkaniowej wsi Dywity przy drodze powiatowej nr 1501N.

Granica miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny o łącznej powierzchni ok. 4,43 ha. Na terenie nieruchomości objętych granicami opracowania planu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Dywity, przyjęty uchwałą XXV//165/97 z dnia 02.09.1997 r. przeznaczający tereny na cele rolne.

Jednym z celów sporządzenia planu miejscowego jest określenie szczegółowych zasad i warunków zagospodarowania przestrzennego terenu. **W dotychczasowym planie przedmiotowy teren przeznaczony jest pod teren użytkowania rolniczego z możliwością lokalizacji funkcji mieszkaniowej w zabudowie zagrodowej.**

W zamianie planu przedmiotowe tereny przeznacza się pod:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej, oznaczone symbolem MNS;
- pod tereny usług, oznaczone symbolem U;
- pod tereny drogi dojazdowej, oznaczone symbolem KDD;
- pod tereny komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczone symbolem KR;
- pod tereny komunikacji pieszo – rowerowej, oznaczone symbolem KP;
- pod tereny infrastruktury technicznej, oznaczone symbolem I;
- pod tereny zieleni urządzonej, oznaczone symbolem ZP.

W zakresie ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się przeznaczenie terenu elementarnego oraz określa się minimalną powierzchnię nowo wydzielonej działki budowlanej. Ponadto ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy, usytuowanie kalenic budynków, formę kształtowania dachów i ich kolorystykę oraz wysokość zabudowy, ochronę oraz zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej.

Jeśli chodzi o ustalenia dotyczące urządzeń reklamowych:

- zakaz rozmieszczania nośników reklamowych z oświetleniem pulsacyjnym;
- zakaz umieszczania reklam na ogrodzeniach.

W zakresie ustaleń dotyczących zasad ochrony środowiska przyrodniczego oraz krajobrazu ustala się:

- zasady wynikające z położenia terenu planu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 213 „Olsztyn”, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zasady wynikające z położenia terenu planu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 205 „Subzbiornik Warmia”, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- poziom hałasu w środowisku dla terenów oznaczonych symbolem MNS zgodnie z przepisami odrębnymi, jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;

- poziom hałasu w środowisku dla terenów oznaczonych symbolem ZP zgodnie z przepisami odrębnymi jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno – wypoczynkowe;
- sposób zagospodarowania terenu nie może zmieniać kierunków odpływu wód gruntowych i powierzchniowych na terenach sąsiednich;
- odpady komunalne należy zagospodarować zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku w gminie oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie ustaleń dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustala się, iż na obszarze objętym planem nie występują obiekty zabytkowe, stanowiska archeologiczne ani dobra kultury współczesnej oraz obszar nie zawiera się w krajobrazie kulturowym i ze względu na te uwarunkowania nie określa się zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

W zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych ustala się, iż przestrzeń publiczną stanowią tereny oznaczone symbolem 1ZP, 1KP, 2KP, 3KP, 1KR, 2KR, 3KR, 1KDD. Na obszarze przestrzeni publicznej ustala się:

- w przestrzeniach publicznych dopuszcza się lokalizowanie obiektów małej architektury służących komunikacji, obiektów obsługi technicznej, zieleni na zasadach zgodnych z obowiązującymi w tym zakresie przepisami szczególnymi;
- nakazuje się zagospodarowanie terenów publicznych z udziałem zieleni w formach dostosowanych do specyfiki funkcji przy uwzględnieniu wysokiej jakości estetycznej i funkcjonalnej;
- nakazuje się w rozwiązaniach projektowych przestrzeni publicznych uwzględnić potrzeby osób niepełnosprawnych;
- dopuszcza się lokalizację sieci i obiektów infrastruktury technicznej, ścieżek rowerowych i pieszych, obiektów systemu komunikacji, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- lokalizowanie w liniach rozgraniczających dróg sieci infrastruktury technicznej, nie związanych z potrzebami ruchu drogowego, może wystąpić jeżeli taka inwestycja zgodna jest z przepisami odrębnymi.

W zakresie ustaleń dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, ustala się, iż powiązanie projektowanych w planie dróg wewnętrznych oraz dróg dojazdowych z układem zewnętrznym, to jest z drogą powiatową nr 1501N winno być realizowane poprzez drogę oznaczoną symbolem 1KDD i 3KR. Bezpośrednie powiązanie komunikacyjne terenów elementarnych z układem zewnętrznym realizowane będzie z dróg oznaczonych symbolem KR i KDD. Dla terenu 1I, 1U dopuszcza się obsługę komunikacyjną z drogi powiatowej Nr 1501N, przyległej do granic opracowania niniejszego planu.

W myśl ustaleń dotyczących zasad w zakresie infrastruktury technicznej ustala się, iż prowadzenie sieci infrastruktury technicznej winno być realizowane w pasach drogowych dróg wewnętrznych, dróg dojazdowych, komunikacji pieszo – rowerowej oraz na terenach infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi. Dopuszcza się prowadzenie sieci infrastruktury technicznej na terenie oznaczonym symbolem ZP bez prawa ograniczania przeznaczenia terenu. Sieci elektroenergetyczne z przyłączami w granicach planu należy wykonać zgodnie z planem jako kablowe podziemne, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zgodnie z zapisami planu zaopatrzenie w energię elektryczną, należy realizować ze stacji transformatorowej, poprzez rozbudowaną podziemną sieć niskiego napięcia 0,4kV. Zaopatrzenie w energię elektryczną należy realizować z sieci elektroenergetycznej zgodnie z przepisami odrębnymi. W ramach informacji wskazano strefę ochrony funkcyjnej od

napowietrznej linii elektromagnetycznej Sn, w której występują ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu działki w odległości po 7,5 m w obie strony od osi linii napowietrznej.

Jeśli chodzi o odprowadzenie ścieków, należy je realizować do sieci kanalizacji sanitarnej przebiegającej wzdłuż ulicy Barczewskiego lub ulicy Ługwałdzkiej, kierującej ścieki do oczyszczalni ścieków oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.

W planie miejscowym ustala się zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej przebiegającej wzdłuż ulicy Barczewskiego lub ulicy Ługwałdzkiej oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się, iż wody opadowe i roztopowe z nawierzchni nieutwardzonych i uszczelnionych winny być odprowadzane zgodnie z przepisami odrębnymi, natomiast wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachów winny być zagospodarowane w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Jeśli chodzi o zaopatrzenie w ciepło winno się odbywać z indywidualnych źródeł przy wykorzystaniu urządzeń, z których emisja nie przekracza norm przewidzianych przepisami odrębnymi. Ponadto dopuszcza się zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej zgodnie z przepisami odrębnymi. Dla sieci gazowych zgodnie z przepisami odrębnymi obowiązują strefy kontrolowane. Sieci oraz przyłącza telekomunikacyjne winny być projektowane, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W myśl ustaleń planu wszelkie inwestycje realizowane na terenach zdrenowanych powinny być realizowane w sposób niezakłócający funkcjonowania urządzeń melioracyjnych. Ponadto dopuszcza się przebudowę systemu melioracyjnego w taki sposób aby nowa sieć drenarska przejęła funkcje starej sieci zachowując spływ wód.

Dla zabudowy w granicach planu dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w przepisach odrębnych, z zakazem wykorzystania energii wiatru.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej o symbolu **1MNS, 2MNS, 3MNS, 4MNS, 5MNS, 6MNS, 7MNS**.

Dopuszcza się realizację infrastruktury technicznej do obsługi terenu, dojeżdż i dojazdów do budynków, obiektów małej architektury. W planie dla w/w terenów nie dopuszcza się realizacji budynków garażowych.

W myśl zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, kierunek głównej kalenicy budynku, wysokość zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wysokość pozostałej zabudowy, kierunek głównej kalenicy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, pokrycie dachów, wskaźnik intensywności zabudowy działki budowlanej przeznaczonej pod zabudowę mieszkaniową, teren biologicznie czynny.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod teren usług o symbolu **1U**.

W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu dopuszcza się wyłącznie usługi nieuciążliwe. Ponadto dopuszcza się realizację infrastruktury technicznej do obsługi terenu, dojeżdż i dojazdów do budynków, obiektów małej architektury. W planie dla w/w terenu nie dopuszcza się realizacji budynków garażowych.

W myśl zasad kształtowania zabudowy i wskaźników zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, kąt nachylenia połaci dachowych dla altan, wiat lub budynków gospodarczych, wysokość zabudowy, maksymalną liczbę kondygnacji nadziemnych, kierunek głównej kalenicy dla zabudowy usługowej, pokrycie dachów dla dachów stromych, wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki budowlanej, wskaźnik intensywności zabudowy, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod teren drogi dojazdowej o symbolu **1KDD**.

W myśl zasad zagospodarowania terenu dla w/w terenu dopuszcza się realizację komunikacji drogowej. Ponadto dopuszcza się urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej o wysokości zabudowy do maksymalnie 10,0m. Jeśli chodzi o odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni szczelnych ustala się zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto ustala się szerokość w liniach rozgraniczających.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny komunikacji drogowej wewnętrznej o symbolach: **1KR, 2KR, 3KR**.

W myśl zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu dla w/w terenu dopuszcza się realizację komunikacji drogowej wewnętrznej lub ciągu pieszo – jezdni a także dopuszcza się urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej. Ponadto ustala się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni szczelnych zgodnie z przepisami odrębnymi, szerokość w liniach rozgraniczających.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny komunikacji pieszo – rowerowej o symbolach: **1KP, 2KP, 3KP**.

W myśl zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu dla w/w terenu dopuszcza się realizację komunikacji pieszej lub pieszo – rowerowej a także dopuszcza się urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej. Ponadto ustala się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni szczelnych zgodnie z przepisami odrębnymi, szerokość w liniach rozgraniczających.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny infrastruktury technicznej o symbolach: **1I, 2I**.

W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu dla w/w terenu dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń służących celom realizacji infrastruktury technicznej: energetycznej, wodno – kanalizacyjnej, gazowej.

W myśl zasad kształtowania zabudowy i wskaźników zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, wysokość zabudowy, wskaźniki zagospodarowania terenu, wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zieleni urządzonej o symbolu **1ZP**.

W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu ustala się, iż: teren stanowi przestrzeń ogólnodostępną dla mieszkańców osiedla domów jednorodzinnych zlokalizowanych na terenach o symbolu od 1MNS do 7MNS. Przeznaczenie uzupełniające stanowią usługi sportowe. Ponadto dopuszcza się lokalizację zieleni urządzonej, obiektów i urządzeń służących celom rekreacyjnym i sportowym w tym obiektów małej architektury, wiat i altan. Na w/w terenie nie dopuszcza się budowy budynków.

W myśl zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: kąt nachylenia dachu, wysokość obiektów infrastruktury technicznej, wysokość pozostałej zabudowy, wskaźniki zagospodarowania terenu, wskaźnik powierzchni

zabudowy do powierzchni działki budowlanej, minimalną i maksymalną intensywność zabudowy a także minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczanego pod zieleni urządzonej o symbolu **ZZP**.

W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu dopuszcza się lokalizację zieleni urządzonej, infrastruktury technicznej oraz obiektów małej architektury.

W myśl zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: wysokość obiektów infrastruktury technicznej, wysokość pozostałej zabudowy, wskaźniki zagospodarowania terenu, wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki budowlanej, minimalną i maksymalną intensywność zabudowy, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej.

7. STAN ISTNIEJĄCY NA OBSZARACH PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.

W myśl ustawy „O ochronie przyrody” formami ochrony przyrody są:

- ✓ parki narodowe- na omawianym terenie nie występują parki narodowe;
- ✓ rezerwaty przyrody- na omawianym terenie nie występują rezerwaty przyrody;
- ✓ parki krajobrazowe- na omawianym terenie nie występują parki krajobrazowe;
- ✓ obszary chronionego krajobrazu - na omawianym terenie nie występują Obszary Chronionego Krajobrazu;
- ✓ obszary Natura 2000 – na omawianym terenie nie występują Obszary Natura 2000;
- ✓ pomniki przyrody- na omawianym terenie nie występują pomniki przyrody;
- ✓ stanowiska dokumentacyjne- na omawianym terenie nie występują stanowiska dokumentacyjne;
- ✓ użytki ekologiczne- na omawianym terenie nie występują użytki ekologiczne;
- ✓ zespoły przyrodniczo-krajobrazowe- na omawianym terenie nie występują zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ✓ ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów - na omawianym terenie nie stwierdzono gatunków objętych ochroną gatunkową.

8. ANALIZA I OCENA PRZEWDYWANYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO ZWIĄZANYCH Z REALIZACJĄ MIEJSCOWEGO PLANU.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu dotyczy określenia szczegółowych zasad i warunków zagospodarowania przestrzennego terenu. W dotychczasowym planie przedmiotowy teren przeznaczony jest pod teren użytkowania rolniczego z możliwością lokalizacji funkcji mieszkaniowej w zabudowie zagrodowej.

W zamianie planu przedmiotowe tereny przeznacza się pod:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej, oznaczone symbolem MNS;
- pod tereny usług, oznaczone symbolem U;
- pod tereny drogi dojazdowej, oznaczone symbolem KDD;
- pod tereny komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczone symbolem KR;
- pod tereny komunikacji pieszo – rowerowej, oznaczone symbolem KP;
- pod tereny infrastruktury technicznej, oznaczone symbolem I;
- pod tereny zieleni urządzonej, oznaczone symbolem ZP.

Zmiana planu spowoduje zmianę przeznaczenia terenu z terenów rolnych na tereny związane z zabudową mieszkaniową, usługową. Dodatkowo w zmianie planu planuje się wyznaczenie terenów pod zielenią urządzonej, drogi oraz infrastrukturę techniczną.

Zrównoważonemu rozwojowi odpowiadać będzie zagospodarowanie przestrzenne optymalnie przyjazne środowisku przyrodniczemu. Prognozuje się pozytywne aspekty wprowadzenia ustaleń projektu planu na elementy środowiska, które dotyczą lokalizacji funkcji mieszkalnych w bezpośrednim sąsiedztwie zwartej zabudowy wsi Dywity.

W projekcie planu wprowadza się istotne parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy. Stworzy to pewnego rodzaju harmonijną całość oraz uwzględni w przyporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, gospodarczo- społeczne, środowiskowe oraz kompozycyjno estetyczne.

Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych została ustalona w projekcie planu w sposób następujący:

- odprowadzenie ścieków, winno być realizowane do sieci kanalizacji sanitarnej przebiegającej wzdłuż ulicy Barczewskiego lub ulicy Ługwałdzkiej, kierującej ścieki do oczyszczalni ścieków oraz zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zaopatrzenie w wodę odbywać się będzie z sieci wodociągowej przebiegającej wzdłuż ulicy Barczewskiego lub ulicy Ługwałdzkiej oraz zgodnie z przepisami odrębnymi;
- odprowadzenie wód opadowych i roztopowych ustala się w następujący sposób, iż wody opadowe i roztopowe z nawierzchni nieutwardzonych i uszczelnionych winny być odprowadzane zgodnie z przepisami odrębnymi, natomiast wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachów winny być zagospodarowane w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ważną kwestią dotyczącą ochrony wód przed wpływami zanieczyszczeń są rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej, które winny odgrywać ważną rolę przy sporządzeniu planu miejscowego. Warto nadmienić, iż zasadę nadrzędną powinna stanowić budowa urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę, realizowana jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków.

Ponadto wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych, traktowane jako ścieki powinny być poddane podczyszczeniu w urządzeniach (separatory, piaskowniki). Wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych, traktowane są jako ścieki wymagają podczyszczenia z olejów, smarów lub innych substancji ropopochodnych oraz zawiesiny. Skierowanie ścieków do odpowiedniego separatora (np. koalescencyjnego, przeznaczonego do oczyszczania ścieków z zawiesiny i substancji ropopochodnych, wyposażonego w matę koalescencyjną i zintegrowany osadnik), w celu oczyszczenia, gdzie w sposób mechaniczny nastąpi oddzielenie (separacja) olei wolnych od reszty ścieków podczas ich przepływu pozwoli na zabezpieczenie wód gruntowych oraz powierzchniowych przed negatywnym oddziaływaniem oraz ich oczyszczenie w stopniu określonym w art. 41, 45 i 45a ustawy z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne.

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego stosuje się zapis dotyczący zaopatrzenia w ciepło, które winno się odbywać z indywidualnych źródeł przy wykorzystaniu urządzeń, z których emisja nie przekracza norm przewidzianych przepisami odrębnymi. W/w zapis wyklucza stosowanie paliw, które powodują tzw. niską emisję w wyniku procesów spalania, będącą skutkiem emisji pyłów, tlenków azotu, dwutlenku siarki, tlenków węgla, metali ciężkich, a więc przede wszystkim węgla – pozwoli na skuteczną realizację polityki gminy w zakresie skutecznej ochrony powietrza w szczególności na ograniczenie emisji benzo[a]pirenu.

W myśl ustaleń planu dla zabudowy w granicach planu dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w przepisach odrębnych, z zakazem wykorzystania energii wiatru.

8.1. PROGNOZOWANE SKUTKI WPLYWU REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.

• RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA

Roślinność rzeczywista omawianego obszaru ukształtowała się pod wpływem użytkowania terenu. Ważnymi zapisami w projekcie planu są ustalenia określające wskaźniki intensywności zabudowy oraz minimalne procenty powierzchni biologicznie czynnych, które zapewnią pozostawienie niezabudowanych powierzchni o nienaruszonej powierzchni terenu. Zapisy projektu planu dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni danej działki wynosi minimum: 20% powierzchni działki na terenie przeznaczonym pod 1U, 30% pod tereny o symbolu 1MNS, 2MNS, 3MNS, 4MNS, 5MNS, 6MNS, 7MNS, 80% pod tereny o symbolu 1ZP, 2ZP. W planie przewidziano tereny pod zielenią urządzone, co niewątpliwie wpłynie korzystnie na różnorodność biologiczną na danym terenie.

Zmiany na danym terenie będą również dotyczyć zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej na obszarach, gdzie planuje się wprowadzenie zabudowy. Należy przy tym dodać, iż ważnym elementem przy projektowaniu zieleni jest wprowadzanie gatunków rodzimych flory, które powinny stanowić podstawę kształtowania powierzchni zieleni.

Powyższe ustalenia projektu planu będą skutecznie chronić aktualną bioróżnorodność przedmiotowego terenu, umożliwiając jednocześnie migracje drobnych zwierząt i stwarzając warunki do bytowania poszczególnych gatunków awifauny.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *usunięcie warstwy zielonej wyłącznie pod fundamenty zabudowy*
- *zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej,*
- *w granicach działek możliwe jest wprowadzenie zieleni (gatunki rodzime podnoszące walory krajobrazowe omawianego obszaru).*

• LUDZIE

Należy przypuszczać, iż przedmiotowe tereny będą stanowiły miejsce przebywania ludzi i ich odpoczynku, stąd przewiduje się pozytywne oddziaływanie.

Zaopatrzenie w wodę będzie zapewnione z sieci wodociągowej przebiegającej wzdłuż ulicy Barczewskiego lub ulicy Ługwałdzkiej oraz zgodnie z przepisami odrębnymi, co powinno gwarantować odpowiednią jej jakość.

W planie wskazuje się przestrzeń publiczną, którą stanowią tereny o symbolu 1ZP oraz 1KDD.

W myśl ustaleń planu kształtowanie przestrzeni ustala się w sposób następujący:

- w przestrzeniach publicznych dopuszcza się lokalizowanie obiektów małej architektury służących komunikacji, obiektów obsługi technicznej, zieleni na zasadach zgodnych z obowiązującymi w tym zakresie przepisami szczególnymi;
- nakazuje się zagospodarowanie terenów publicznych z udziałem zieleni w formach dostosowanych do specyfiki funkcji przy uwzględnieniu wysokiej jakości estetycznej i funkcjonalnej;
- nakazuje się w rozwiązaniach projektowych przestrzeni publicznych uwzględnić potrzeby osób niepełnosprawnych;
- dopuszcza się lokalizację sieci i obiektów infrastruktury technicznej, ścieżek rowerowych i pieszych, obiektów systemu komunikacji, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- lokalizowanie w liniach rozgraniczających dróg sieci infrastruktury technicznej, nie związanych z potrzebami ruchu drogowego, może wystąpić jeżeli taka inwestycja zgodna jest z przepisami odrębnymi.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi,*
- *wzrost zapylenia powietrza.*

• **POWIERZCHNIA ZIEMI I GLEBY**

Realizacja projektu planu spowoduje uszczelnienie podłoża przeznaczonego pod tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej wraz z terenami utwardzonymi, pod teren usług, pod tereny komunikacji. Ważnymi zapisami w projekcie planu są ustalenia określające wskaźniki intensywności zabudowy oraz minimalne procenty powierzchni biologicznie czynnych, które zapewnią pozostawienie niezabudowanych powierzchni o nienaruszonej powierzchni terenu. Zapisy projektu planu dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni danej działki wynosi minimum: 20% powierzchni działki na terenie przeznaczonym pod 1U, 30% pod tereny o symbolu 1MNS, 2MNS, 3MNS, 4MNS, 5MNS, 6MNS, 7MNS, 80% pod tereny o symbolu 1ZP, 2ZP.

Odprowadzenie ścieków odbywać się będzie docelowo do rozbudowanej sieci kanalizacji sanitarnej przebiegającej wzdłuż ulicy Barczewskiego lub ulicy Ługwałdzkiej, kierującej ścieki do oczyszczalni ścieków oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Należy się zatem spodziewać właściwej i skutecznej ochrony jakości gleb, wód powierzchniowych i podziemnych, których stan w sposób pośredni i bezpośredni wpływa na walory przyrodnicze i krajobrazowe omawianego terenu i terenów sąsiednich.

Przekształcenia powierzchniowej warstwy ziemi związane będą z wykopami. Są to przekształcenia nieodzowne, bezpośrednio związane z wprowadzeniem zmian. Wykopy związane z realizacją funkcji przyjętych w projekcie planu powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować i rozplantować. Przewiduje się, że nie będą to znaczne ilości, zatem ziemia pochodząca z wykopów powinna zostać zagospodarowana w granicach danego terenu. Realizacja funkcji przyjętych w planie spowoduje zniszczenie warstwy glebowej i zastąpienie jej gruntem antropogenicznym. Przekształcenia powierzchni ziemi i gleby będą dotyczyły przede wszystkim zmiany struktury gleby, poprzez jej zagęszczenie, zmniejszenie uwilgotnienia oraz utrudnienia migracji tlenu. Zmiany będą miały charakter miejscowy o stosunkowo niewielkim stopniu szkodliwości dla środowiska.

Zagospodarowanie terenu w miejscowym planie będzie wiązało się z funkcją zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej wraz z terenami utwardzonymi, funkcją usługową oraz funkcją komunikacji drogowej.

W planie przewidziano tereny pod zieleń urządzone, co niewątpliwie wpłynie korzystnie na relacje jakie zachodzą w środowisku przyrodniczym.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *pogorszeniu ulegną własności retencyjne i filtracyjne gruntu,*
- *zanieczyszczenie gleby,*
- *zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego,*
- *zmiany poziomu wód gruntowych (wykopy, nasypy) wpływają na wilgotność gleby.*

• **WODY PODZIEMNE I POWIERZCHNIOWE.**

Cały obszar opracowania projektu planu docelowo ma zostać podporządkowany najlepszemu rozwiązaniu w dziedzinie gospodarki ściekowej z punktu widzenia ochrony środowiska tj. kanalizacji sanitarnej.

Odprowadzenie ścieków odbywać się będzie do sieci kanalizacji sanitarnej przebiegającej wzdłuż ulicy Barczewskiego lub ulicy Ługwałdzkiej, kierującej ścieki do oczyszczalni ścieków oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustala się, iż zaopatrzenie w wodę, odbywać się powinno z sieci wodociągowej przebiegającej wzdłuż ulicy Barczewskiego lub ulicy Ługwałdzkiej oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.

W planie miejscowym w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się, iż wody opadowe i roztopowe z nawierzchni nieutwardzonych i uszczelnionych winny być odprowadzone zgodnie z przepisami odrębnymi. Wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachów winny być odprowadzone do gruntu lub zagospodarowane w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Prawidłowo funkcjonujący system kanalizacji pozwoli na uniknięcie przedostania się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych.

Wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych, traktowane są jako ścieki i wymagają podczyszczenia z olejów, smarów lub innych substancji ropopochodnych oraz zawiesiny. Skierowanie ścieków do odpowiedniego separatora (np. koalescencyjnego, przeznaczonego do oczyszczania ścieków z zawiesiny i substancji ropopochodnych, wyposażonego w matę koalescencyjną i zintegrowany osadnik), w celu oczyszczenia, gdzie w sposób mechaniczny nastąpi oddzielenie (separacja) olei wolnych od reszty ścieków podczas ich przepływu pozwoli na zabezpieczenie wód gruntowych oraz powierzchniowych przed negatywnym oddziaływaniem oraz ich oczyszczenie w stopniu określonym w art. 41, 45 i 45a ustawy z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne.

Podczas trwania prac budowlanych istnieje potencjalna możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych poprzez spływy deszczowe oraz wypłukiwanie zanieczyszczeń z materiałów używanych podczas budowy.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *podczas pracy maszyn i pojazdów może dochodzić do wycieku płynów,*
- *wrażliwość wód podziemnych na takie zanieczyszczenia zależy od głębokości występowania warstw wodonośnych, zdolności adsorpcyjnych pokrywy glebowej oraz ilości i rodzaju zanieczyszczeń.*

• **ZANIECZYSZCZENIE POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO.**

Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie powinno przyczynić się do zwiększenia emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego.

W planie miejscowym zaopatrzenie w ciepło przewiduje się z indywidualnych źródeł przy wykorzystaniu urządzeń, z których emisja nie przekracza norm przewidzianych przepisami odrębnymi.

Podczas etapu prac budowlanych może nastąpić lokalny wzrost zapylenia powietrza w wyniku pracy urządzeń. Do atmosfery mogą uwalniać się zanieczyszczenia pochodzące ze spalania paliw przez pojazdy transportujące materiały. O wielkości emisji produktów spalania paliw z transportu (przede wszystkim tlenki węgla, siarki i azotu, węglowodory alifatyczne, aromatyczne i policykliczne, cząstki stałe) będzie decydowało natężenie i płynność ruchu pojazdów.

Realizacja ustaleń planu nie spowoduje negatywnego transgranicznego oddziaływania na stan powietrza atmosferycznego.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *wzrost zapylenia powietrza*
- *źródłem oddziaływania będą: maszyny budowlane wykorzystywane przy budowie obiektów, pojazdy transportujące materiały służące do budowy,*
- *podczas budowy stan aerosanitarny powietrza pogarszają spaliny pracujących na budowie maszyn i pojazdów.*

- **KLIMAT.**

Zmiany w lokalnych stosunkach klimatycznych nie będą odbiegały od już istniejących i ograniczone będą do sfery mikroklimatów.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *brak oddziaływania.*

- **HAŁAS.**

Oddziaływanie i skutki środowiskowe w przypadku inwestycji budowlanej wykazuje zróżnicowanie w etapie realizacji i w etapie eksploatacji. Zróżnicowania te są zależne przede wszystkim od zakresu prac budowlanych i wrażliwości środowiska. Wpływ planowanej do realizacji inwestycji w zakresie oddziaływania akustycznego na otoczenie człowieka jest uzależnione od: poziomu hałasu, częstotliwości, ciągłości lub nieciągłości zjawiska, długotrwałości, indywidualnej oceny czynnika. Hałas stanowi czynnik o wyjątkowej uciążliwości, oddziałujący negatywnie na psychikę i zdrowie człowieka, a także utrudniający wypoczynek i zmniejszający wydajność pracy. Oddziaływanie akustyczne obiektów – potencjalnych źródeł hałasu, rozpatruje się w odniesieniu do normatywów, określonych dla terenów uznanych za chronione przed hałasem.

Ochroną przed hałasem są objęte tereny, których funkcja wiąże się z przebywaniem ludzi. W celu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ludzi projekt planu ustala się poziom hałasu w środowisku:

- dla terenów oznaczonych symbolem MNS zgodnie z przepisami odrębnymi, jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- dla terenów oznaczonych symbolem ZP zgodnie z przepisami odrębnymi jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno – wypoczynkowe.

Zmiany dotyczące nowych źródeł hałasu nie będą miały miejsca na danym terenie natomiast istniejące jakiegokolwiek źródła hałasu nie będą odbiegały od dotychczasowych.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *brak oddziaływania.*

- **SZATA ROŚLINNA.**

Zmiana planu miejscowego nie rodzi zmian budzących niekorzystny wpływ na szatę roślinną. Wręcz przeciwnie ustalenia w projekcie planu wskazują teren 1ZP, który przeznacza się pod zieleń urządzoną, mogącą być elementem zwiększenia bioróżnorodności terenu opracowania oraz mogącą pozytywnie wpłynąć na krajobraz a tym samym na szatę roślinną.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.*

- **FAUNA.**

Na terenie opracowania nie zinwentaryzowano gniazd ptaków, które mogłyby ulec zniszczeniu ani żerowiska i miejsc schronienia dla dzikiej zwierzyny. Projektowane zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie wpływają na faunę w sposób inny niż związany z procesem inwestycyjnym – tj. wykopy pod fundamenty, przegradzanie terenu, powstający hałas na etapie budowy.

Wykluczone jest oddziaływanie poza granice planu.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *uszkadzanie środowiska glebowego podczas fundamentowania zabudowy.*

- **KRAJOBRAZ.**

Teren opracowania cechuje się korzystnymi wartościami krajobrazowymi. Zagospodarowanie terenu będzie wiązało się z funkcją zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej, funkcją usługową, funkcją komunikacyjną. Dodatkowo w zmianie planu przeznacza się tereny pod zielenią urządzone, co niewątpliwie wpłynie korzystnie na środowisko.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *związane z zapleczem budowlanym, miejscem składowania materiałów, wykonywaniem wykopów oraz pracą sprzętu.*

- **ODPADY.**

Zmiana miejscowego planu nie wprowadza zmian w tym zakresie. W myśl ustaleń planu odpady komunalne należy zagospodarować zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *potencjalne zaśmiecanie okolicznych terenów.*

- **ZASOBY NATURALNE.**

Na przedmiotowym terenie nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin, złóż minerałów i in. stąd realizacja zmiany planu nie wpływa na dany element środowiska przyrodniczego.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *brak oddziaływania.*

- **ZABYTKI.**

Na terenie objętym planem nie występują obiekty ujęte w ewidencji bądź w rejestrze zabytków.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *brak oddziaływania.*

- **DOBRA MATERIALNE.**

Należy przypuszczać, iż zagospodarowanie przedmiotowego terenu, przyczyni się do poprawy wizerunku obszaru objętego opracowaniem poprzez powstanie zabudowy oraz zagospodarowania terenu zgodnego z parametrami wyznaczonymi w planie. Zagospodarowanie terenu będzie wiązało się min. z funkcją zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej, funkcją usługową, funkcją komunikacyjną oraz z terenem zieleni urządzonej.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *brak oddziaływania.*

- **AWARIE PRZEMYSŁOWE.**

Realizacja planu nie powoduje wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych,

których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U.z dnia 24 lutego 2006 r.).

- **ODDZIAŁYWANIA** (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne).

Lp.	Komponenty środowiska	Sposób oddziaływania	Rodzaj oddziaływania
1	Różnorodności biologiczna	Usunięcie zieleni pod realizowanymi budynkami oraz utwardzenie terenu Wprowadzenie nowej zieleni poprzez przeznaczenie terenu pod zieleń urządzoną	Bezpośrednie, negatywne Bezpośrednie, pozytywne
2	Ludzie	Tereny pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną szeregową lub grupową, tereny usług, stanowić będą miejsce przebywania, odpoczynku ludzi.	Pośrednie, pozytywne
3	Powierzchnia ziemi i gleby	Wykopy pod fundamenty budynku a także wykopy przy budowie dróg.	Bezpośrednie, stałe, negatywne
4	Wody podziemne i powierzchniowe	Wykopy pod fundamenty budynku	Bezpośrednie, chwilowe
5	Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego	Roboty budowlane Ogrzewanie budynków	Pośrednie, chwilowe, negatywne Pośrednie, okresowe, negatywne
6	Klimat	Brak dodatkowego oddziaływania w stosunku do istniejącej zabudowy będącej w sąsiedztwie.	Brak oddziaływania
7	Hałas	Pogorszenie warunków akustycznych na etapie realizacji budowy (wzrost hałasu w związku z pracą maszyn budowlanych).	Bezpośrednie, krótkoterminowe, negatywne
8	Szata roślinna	Ochrona zieleni poprzez wskazanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej Usunięcie zieleni pod realizację inwestycji Wprowadzenie nowej roślinności	Bezpośrednie, stałe, pozytywne Bezpośrednie, stałe, negatywne Bezpośrednie, stałe, pozytywne
9	Fauna	Fundamentowanie zabudowy	Bezpośrednie, chwilowe, negatywne
10	Krajobraz	Powstanie nowej zabudowy zgodnie z parametrami	Bezpośrednie, stałe,

		i wytycznymi w planie	pozytywne, negatywne
		Wprowadzenie w planie miejscowym terenu przeznaczonych pod zieleń urządzonej	Bezpośrednie, stałe, pozytywne
11	Odpady	Odpady podczas etapu realizacji zamierzeń planu	Pośrednie, chwilowe, negatywne
		Odpady podczas etapu użytkowania	Pośrednie, stałe, negatywne
12	Zasoby naturalne	Nie występują	Brak oddziaływania
13	Zabytki	Nie występują	Brak oddziaływania
14	Dobra materialne	Brak dodatkowego oddziaływania	Brak oddziaływania
15	Obszary Natura 2000, Obszary Chronionego Krajobrazu	Obszar opracowania leży poza obszarami prawnie chronionymi	Brak oddziaływania

8.2. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.

Na podstawie zapisów w planie można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wykluczone jest jakiegokolwiek oddziaływanie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru objętego planem, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny. Z kolei kwestia oddziaływań skumulowanych w aspekcie objętym przedmiotowym opracowaniem jest wykluczona.

8.3. WPŁYW REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU NA OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBJĘTE SIECIĄ NATURA 2000.

Na analizowanym terenie nie występują prawne formy ochrony przyrody. Teren objęty opracowaniem leży poza granicami Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz poza Obszarem Natura 2000.

9. OCENA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU Z PUNKTU WIDZENIA MOŻLIWOŚCI OGRANICZENIA WPŁYWU NA ŚRODOWISKO.

9.1. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO.

Przez kompensację przyrodniczą rozumie się: zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, lub ziemne, rekultywację gleby, zalesienie, zadrzewienia lub tworzenie skupień roślinności prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównanie szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.

Należy założyć, że zabezpieczeniem realizacji wszystkich w/w celów, zgodnie z zasadą poszanowania potrzeb środowiska przyrodniczego jest ład przestrzenny i zrównoważony rozwój.

Przykładowe propozycje rozwiązań proponowanych w miejscowym planie prowadzące do łagodzenia negatywnych wpływów na środowisko przyrodnicze:

- odprowadzenie ścieków, winno być realizowane do sieci kanalizacji sanitarnej przebiegającej wzdłuż ulicy Barczewskiego lub ulicy Ługwałdzkiej, kierującej ścieki do oczyszczalni ścieków oraz zgodnie z przepisami odrębnymi,

- zaopatrzenie w wodę odbywać się będzie z sieci wodociągowej przebiegającej wzdłuż ulicy Barczewskiego lub ulicy Ługwałdzkiej oraz zgodnie z przepisami odrębnymi,
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych ustala się, iż wody opadowe i roztopowe z nawierzchni nieutwardzonych i uszczelnionych winny być odprowadzane zgodnie z przepisami odrębnymi, natomiast wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachów winny być zagospodarowane w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zaopatrzenie w ciepło winno się odbywać z indywidualnych źródeł przy wykorzystaniu urządzeń, z których emisja nie przekracza norm przewidzianych przepisami odrębnymi,
- zaopatrzenie w gaz winno odbywać się z sieci gazowej zgodnie z przepisami odrębnymi. Dla sieci gazowych zgodnie z przepisami odrębnymi obowiązują strefy kontrolowane. Sieci oraz przyłącza telekomunikacyjne winny być projektowane, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W myśl ustaleń planu wszelkie inwestycje realizowane na terenach zdrenowanych powinny być realizowane w sposób niezakłócający funkcjonowania urządzeń melioracyjnych. Ponadto dopuszcza się przebudowę systemu melioracyjnego w taki sposób aby nowa sieć drenarska przejęła funkcje starej sieci zachowując spływ wód.

Dla zabudowy w granicach planu dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w przepisach odrębnych, z zakazem wykorzystania energii wiatru.

Zagospodarowanie terenu w miejscowym planie będzie wiązała się z funkcją zabudowy jednorodzinnej szeregowej lub grupowej, funkcji usługowej, funkcji komunikacyjnej.

Dodatkowo w planie przeznacza się tereny pod zieleń urządzoną, co wpłynie korzystnie na krajobraz oraz relacje w środowisku przyrodniczym.

9.2. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH W STOSUNKU DO PRZEWIDYWANYCH W PLANIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU.

Przyjęte rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych planem i pozwalają na stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zachowują zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych.

W wyniku ścisłej współpracy między zespołem sporządzającym miejscowy plan a zespołem sporządzającym prognozę oddziaływania na środowisko uznano, iż nie będzie konieczności wyznaczania rozwiązań alternatywnych.

Poniższe wnioski mają charakter ogólny i dotyczą przestrzennego rozwoju w kontekście konieczności ochrony walorów przyrodniczych i kulturowych jednostki:

- Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury.
- Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w planie oraz prognozie oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń zarówno w obrębie terenów będących przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

9.3. OPIS TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI, LUK W DANYCH I WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO PRZY OPRACOWANIU PROGNOZY

W trakcie opracowywania niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko będącej elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko napotkano trudności przy szacowaniu oddziaływania inwestycji, gdyż zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z ustawowym zakresem nie przesądza o realizacji danej inwestycji tylko określa ramy dla projektu budowlanego, w których kolejni projektanci muszą się poruszać. Stąd na tym etapie projektowania nie przesądzone są żadne inwestycje, nie wiadomo jakich maszyn będzie używał wykonawca na etapie budowy. Na obecnym etapie przedsięwzięcia brak jest wystarczających informacji, aby konkretnie określić oddziaływanie inwestycji w fazie budowy oraz w fazie eksploatacji.

10. STRESZCZENIE.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zlokalizowany jest na terenach rozwoju zabudowy mieszkaniowej wsi Dywity przy drodze powiatowej nr 1501N.

Granica miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny o łącznej powierzchni ok. 4,43 ha. Na terenie nieruchomości objętych granicami opracowania planu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Dywity, przyjęty uchwałą XXV//165/97 z dnia 02.09.1997 r. przeznaczający tereny na cele rolne.

Jednym z celów sporządzenia planu miejscowego jest określenie szczegółowych zasad i warunków zagospodarowania przestrzennego terenu. **W dotychczasowym planie przedmiotowy teren przeznaczony jest pod teren użytkowania rolniczego z możliwością lokalizacji funkcji mieszkaniowej w zabudowie zagrodowej.**

W zamianie planu przedmiotowe tereny przeznacza się pod:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej, oznaczone symbolem MNS;
- pod tereny usług, oznaczone symbolem U;
- pod tereny drogi dojazdowej, oznaczone symbolem KDD;
- pod tereny komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczone symbolem KR;
- pod tereny komunikacji pieszo – rowerowej, oznaczone symbolem KP;
- pod tereny infrastruktury technicznej, oznaczone symbolem I;
- pod tereny zieleni urządzonej, oznaczone symbolem ZP.

Przedstawiona prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227). Ochrona środowiska jest przedmiotem regulacji wspólnotowej głównie w postaci dyrektyw UE. Jeśli chodzi o zasadę zrównoważonego rozwoju, która jest przedmiotem głównie dokumentów kierunkowych o charakterze politycznym, to pojęcie to nie jest rozumiane jednoznacznie, a jego aktualną interpretację zawierają materiały opublikowane w 2005 r. Najważniejsze dla tych zagadnień są następujące dokumenty: Szósty Program Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie Środowiska, Strategia Lizbońska - droga do sukcesu zjednoczonej Europy powstała w 2000r, Zrównoważona Europa dla Lepszego Świata – Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej, tzw. Strategia z Goeteborga. Ochrona środowiska jest obecnie jednym z głównych zadań współczesnego społeczeństwa i państwa. Fundamentalnym dokumentem w zakresie zrównoważonego rozwoju jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polski. W ostatnich latach powstało kilka dokumentów o charakterze programowym, które wyznaczają politykę państwa w zakresie ochrony środowiska. Są to: Polska 2025.

Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju, II Polityka Ekologiczna Państwa, Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016. Oprócz wymienionych dokumentów o charakterze ogólnym, w Polsce, w nawiązaniu do przepisów ustawy (Prawo ochrony środowiska i Prawo o odpadach) funkcjonuje kilka innych programów szczegółowych w zakresie ochrony środowiska. Są to: Krajowy Plan Gospodarki Opadami, Krajowy Program Zwiększenia Lesistości, Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych, Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z programem działań.

Na podstawie zapisów w planie można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru objętego zmianą planu, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny.

Należy założyć, że zabezpieczeniem realizacji wszystkich w/w celów, zgodnie z zasadą poszanowania potrzeb środowiska przyrodniczego jest ład przestrzenny i zrównoważony rozwój.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury.

Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w planie oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń zarówno w obrębie terenów będących przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

11. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE.

Załącznik nr 1.

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Barczewskiego w Dywitach.